

TOVARNIK

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OKRAJA CELJE

TOVARIŠ MIHA MARINKO V CELJU

Včeraj, v četrtek dopoldne je Celje obiskal sekretar Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije tovariš Miha Marinko. Ob tej prilož-

nosti se je na sedežu okrajne skupščine pogovarjal s predstavniki družbenih in političnih organizacij okraja in občine Celje o nekaterih

aktualnih gospodarskih in družbeno-političnih nalogah. Nadaljnji program obiska nam do zaključka redakcije še ni bil znan.

SKRB ZA IZPOLNITEV PLANA

GLEDE NA TO, DA JE BILO V ZADNJEM ČASU O DRUŽBENEM PLANU OKRAJA ZA LETO 1964, ZE VELIKO RAZPRAV, SMO TUDI MI ZASTAVILI PREDSEDNIKU GOSPODARSKE ZBORNICE V CELJU TOVARIŠU VELJKU REPICU NEKAJ VPRAŠANJ O NALOGAH ZBORNICE PRI IZVAJANJU DRUŽBENEGA PLANA. DOBILI SMO TAKLE ODGOVOR:

»Zbornica je skupaj s svojim članstvom sodelovala že pri izdelavi osnutka družbenega plana. Sprejetjem plana pa bo zbornica kot svojo obvezno nalogo sprejela tudi skrb za njegovo realizacijo. Predvsem bo morala spremljati dinamiko izvrševanja nekaterih zahtevnih gospodarskih nalog, poleg tega pa z ustreznimi intervencijami pomagati tudi posameznim gospodarskim organizacijam pri izpolnjevanju sprejetih obveznosti. Po osnutku plana naj bi se družbeni bruto proizvod v letu 1964 povečal za 15,9, narodni dohodek pa za 14,8 odstotkov. Povedati je treba tudi to, da je nekaj postavk zelo napetih, saj dosega odstotek povečanja proizvodnje v nekaterih gospodarskih dejavnostih in industrijskih vejah tudi 60 odstotkov.

Osnovna načela družbenega plana okraja terjajo v letu 1964 predvsem večjo proizvodnost in izvoz, poglobljeno delavsko samourpravljanje in večjo realno osebno potroš-

njo. Prizadevanja zbornice bodo potemtakem usmerjena v uresničevanje teh teženj.

»In katerim problemom bo gospodarska zbornica — z namenom, da vpliva na izpolnitev gospodarskih nalog družbenega plana — dajala prednost?«

»Problemov je mnogo. Tako si bo zbornica tudi v tem letu prizadevala ustvariti enake objektivne pogoje za gospodarjenje in bo v tem smislu vplivala na ustrezne premike v našem gospodarskem sistemu. Prav tako pa bo zbornica dolžna odkrivati tudi subjektivne slabosti, ki zmanjšujejo naš gospodarski potencial in neugodno vplivajo na rast gospodarstva. Sem sodijo številni primeri slabe organizacije dela, prepočasne uveljavljanja novih tehnoloških postopkov in sodobnih načel poslovanja, zanemarjena kadrovska politika itd.«

»Kakšne naloge pa delovnim organizacijam narekuje izvoz?«

»V celjskem okraju je med proizvodnimi in kmetijskimi organizacijami le malo takih, ki se lani niso vključile v izvoz. Kljub nekaterim težavam, s katerimi se podjetja srečujejo na zunanem tržišču, pa nam uspehi preteklih obdobij vendarle omogočajo, da postanejo naša proizvodna podjetja enakovredni partner v mednarodnem trgovanju. V letu 1964 pričakujemo še večji izvoz in prepričani smo, da bo plan izvoza realiziran — kljub preusmeritvam na izvoz finalnih izdelkov. Tako bi se naj izvoz povečal za 10,1 odstotkov; od tega v industriji kar za 17 odstotkov.«

»Razprave o integracijah v posameznih gospodarskih dejavnostih so zelo pogoste. Kaj bo zbornica storila, da bomo tudi na tem področju dosegli več uspehov?«

»Nedvomno so v gospodarstvu dobre, premišljene in ekonomsko utemeljene združitev potrebne, kajti vsi vemo, da velike, sodobno organizirane enote dajejo boljše ekonomske učinke. Družbeni plan okraja in občin posebej poudarjajo važnost integracijskih gibanj, zato bo tudi zbornica storila vse, da dokaže delovnim kolektivom prednosti široko zasnovanih podjetij. Seveda pa bo treba izdelati več analiz in jih posredovati vsem članom kolektiva. Tako bo tudi odpor nekaterih posameznikov manjši. Organizacijska shema bodočega podjetja bi namreč vsakomur morala zagotoviti ustrezne, morda celo še boljše možnosti za obstoj.«

Človek - človeku

Sedemnajstletni ALBIN SULIGOJ je pred dvema letoma v hribih pustil drago domačijo, kramp in motiko, ogone in ozare ter se odpravil v dolino, v tovarno. Ni ne prvi in ne zadnji. Eden izmed množice mladih ljudi, ki se spodaj pod staro tepko zadnjič ozro po domačiji in nato smelo zakoračijo v svet. V dveh letih se je vzrasel v kolektiv Tovarne dokumentnega in kartnega papirja v Radečah. Letos bi moral prestati zrelostno skušnjo... V mladostnem zaletu mu je smeh prekinila bolezen. Pred dnevi je 28 tovarišev iz kolektiva pohitelo v bolnico in darovalo 9,250 litra dragocene tekočine, da bi mu z njo vrnili smeh, moči. Da bi mu z njo vrnili zaupanje vase, v tovarištvo.

OBLJUBA

3 MILIJONE 400.000 TON PREMOGA

VELENJSKI RUDARJI SO SE LETOS OBVEZALI, DA BODO NAKOPALI 3.400.000 TON LIGNITA.

Proizvodnjo bodo povečali za dobrih 15 odstotkov, medtem ko jim bodo sproščene cene nekaterih vrst lignita povečale celotni dohodek za 15,5 odstotkov. Tako bo v letu 1964 znašal bruto produkt velenjskega rudnika okrog 12 milijard dinarjev. Obveznosti so spričo močno izkoriščenih delovnih rezerv velike.

LEPI NAČRTI

PARTIZANA V SEMPETRU

Občni zbor Partizana v Sempetru je pokazal, da je društvo v celoti dobro delalo, predvsem odbojarska sekcija, da pa bo treba v prihodnje še marsikaj napraviti, če bo hotel zlasti novoizvoljeni upravni odbor, ki ga sestavljajo v glavnem mladi ljudje, izpolniti ves delovni načrt.

V svoji dejavnosti je šempetrski Partizan dosegel nekaj višek v obdobju 1950/53, nato pa je zaradi nemogočih pogojev stagniral. Lani so se ponovno zavzeli; uspeh dela je bilo prvo mesto v okrajni odbojarski ligi. Letos se bodo borili za dobro uvrstitev v drugi republiški ligi. To pa jim ni dovolj. Hočejo še več. Zato so na občnem zboru skle-

nili, da bodo delo razdelili na več panog. Zato so izvolili več komisij. Sprejeli so tudi obširen akcijski program, ki bo zahteval veliko naporov, pa tudi finančnih sredstev, saj s 35.000 dinarji, kolikor so dobili lani od občinske zveze za telesno kulturo, ne bodo mogli obnoviti inventarja ter ga imeti še za ostale potrebe. Sicer pa hočejo z delom dokazati, da bodo sredstva pravilno naložili in da bodo služila izključno za telesnovzgojno udeleževanje.

Šoštanjski usnjarji

prvi v medrepubliški integraciji

PRED DNEVI JE KOLEKTIV ŠOŠTANJSKIH USNJARJEV S PODPISOM MEDREPUBLISKEGA POSLOVNO TEHNIČNEGA SODELOVANJA S TOVARNAMI USNJA APPIK V ZAGREBU, PANONIJO V SUBOTICI IN Z DERMO-KOTEKS PODJETJEM S KOŽAMI IN USNJEVIM VKLJUČIL MED TISTA PODJETJA V NAŠEM OKRAJU, KI PRAVILNO OCENJUJEJO BODOČI RAZVOJ TER VEDO, DA LAHKO LE VEČJE GOSPODARSKE FORMACIJE VODIJO K ZNIZEVANJU STROŠKOV ZNOTRAJ PODJETJA IN S TEM VSEKAKOR K NIŽJIM CENAM TER USPEŠNEJSEM PLASIRANJU PROIZVODOV V MEDNARODNO BLAGOVNO IZMENJAVO. ZANIMIVO JE, DA JE TOVRSTNA INTEGRACIJA VERTIKALNA, T. J. OD NABAVE SUROVIN DO GOTOVIH IZDELKOV, PRI ČEMER PA BI BILO VSEKAKOR SE ZAZELENO, ČE BI V TEM SKLOPU SODELOVALA TUDI INDUSTRIJA KONČNIH IZDELKOV USNJA — ČEVLJARSKA. KER GRE V TEM PRIMERU ZA PRVI POIZKUS MEDREPUBLISKEGA SODELOVANJA, SMO LAHKO PREPRICANI, DA BRZČAS TO NE BO OSTAL OSAMLJEN PRIMER.

Namen združenja je skupna nabava surovin in skupna prodaja proizvodnje. To pa bo vsekakor vo-

dilo do vsklajevanja proizvodnje, medsebojne tehnične pomoči in skupnega zasledovanja ekonomike poslovnega tehničnega sodelovanja.

Tovarna usnja v Šoštanju je doslej imela zaradi nabave kože težave; ali je morala imeti prekomerne zaloge ali pa je s težavo sproti dobavljala surovine. To pa je vodilo daleč v stran od sleherne specializirane proizvodnje, ker je bila vodilo proizvodnje koža, ki jo je bilo moč dobiti. Sedaj pa bo v okviru združenja skoraj dobra tretjina celotnega jugoslovanskega prometa s kožami in bodo tako posamezne tovarne usnja lahko dobile predvsem surovino, ki ustreza njihovim specialnim proizvodom in njihovem tehnološkemu postopku. To pa so prednosti, ki jih ne kaže omalovaževati in prepričani smo lahko, da bo to šoštanjским usnjarjem bržčas le v dobro.

-ik

SEMINAR SZDL V LAŠKEM

Na seminarju predsednikov in tajnikov krajevnih organizacij Socialistične zveze v Laškem so dobri del razprave posvetili občinskemu statutu, ki bo te dni šel v javno razpravo. Osvetlili so tudi problem podružbljanja gozdne proizvodnje, ki v vseh okoliših ni najboljše stekla.

Dogovorili so se o ustanovitvi družbenih centrov v Laškem, Radečah, Rimskih Toplicah, Zidanem mostu in Sedražu. In prav v teh centrih bodo organizirali številna predavanja. Kot najvažnejšo nalogo so si zadali pripraviti za ustanavljanje krajevnih skupnosti in priprave statutov le-teh.

Prenehajmo peti ode

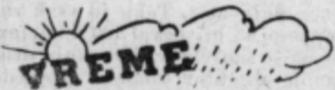
(GLOSA)

V našem časopisju lahko skoraj vsak dan zasledimo prispevke, v katerih državljeni izrekajo sohrzavljanom najrazličnejša priznanja, zahvale in pohvale. Če je recimo spovednik pomagal stopiti potniku v avtobus, je to dejanje, za katerega si je zaslužil javno ploskanje; če je kdo komu odprl kje kakšna vrata in mu dal prednost, je treba takšno gesto obesiti na veliki zvon; če je človeku na ulici spodrsnilo in je padel, pa mu je kdo priskočil na pomoč, se mu je treba brž oddolžiti s slavošpevom in tako dalje.

Lepo in prav — če se namreč vsakdo, ki je bil kjerkoli deležen kakšne pozornosti ali pomoči, osebno zahvali tistemu, ki mu jo je izkazal. Toda ali je navsezadnje tudi prav, če se zahvaljujemo še javno? Ni to degradacija naših etičnih vrednot? Smo mar res že tako daleč, da se bomo morali javno zahvaljevati recimo nekemu, ki nas ni obrcal, ker bi nas lahko?!

Moralna vrednost družbe, kakršna je naša, je nemara prav v tem, da je v njej sleherni človek, ki ta naziv dejansko nosi, dolžan svojem sočloveku izkazati vsaj tisto vljudnostno pomoč, ki mu je v določenih okoliščinah potrebna. Res je sicer, da je to morebiti zgolj idealizacija neke človeške etikete, ki je v vsakdanjem življenju praktično zelo izjemna, toda vprašanje je, če jo bomo v človeka vcepili s tem, da mu bomo za vsako najmanjšo figo ploskali. Ploskajmo raje kakšnim večjim dejanjem!

A. Konica

V naslednjih dneh bo ponovno mrzlo in suho vreme. Najnižje nočne temperature se bodo v nekaterih krajih približale do -20 stopinj C. Na Primorskem bo pihala burja

V DANAŠNJI ŠTEVILKI:

- SZDL pred zborom volivcev
- Skokovit razvoj »GORENJA«
- »Proizvajalci računov«
- Še vedno na obisku v laški komuni
- Skopski umetniki z Nušičem v Celju
- Reportaža o prometnih milnikih
- Roman-slikanica-memoarj
- Za mlade bralce
- V žarišču: Celjska bolnišnica pretesna
- Namesto memoarja: Meškovi spomini na Celje.

V PRIHODNJI ŠTEVILKI

- Beseda občanov
- Obisk v velenjski komuni

CELJE, 17. JANUAR 1964

Št. 2

Leto XVI.

Glavni urednik TONE MASLO
Odgovorni urednik JURE KRASOVEC
List izhaja ob petkih. Izdaja in tiska
Casopisno podjetje »Celjski tiske, Uredništvo in uprava: Celje, Trg V. kongresa 5, poštni predal 152. Telefon 24-25.
Tekoči račun: 605-11-1-656. Letna naročnina 1000, polletna 500, četrtletna 250 din. Inozemstvo 2400. V prodaji 20 din.

CIPER — premiki turške flote, angleške okrepitve, želje Makariosa in kri po ulicah ter stanovanjih Nikozije — so naslovi poročil iz tega nesrečnega otoka. Konferenca v Londonu naj bi pa zadevo rešila. Sicer je res, da vzrok takemu položaju je v Londonu, toda prav zaradi tega je težko razumeti in upati, da bi se tudi tam lahko odstranilo vzroke, ki so rodili takšno žalostno situacijo.

Ciper ni bil svoboden. Zelja prebivalcev, da bi vodili samostojno politiko in to nevtoralno, je pravzaprav sprožila vse, kar se je zgodilo. In to ne samo Grki ali samo Turki, pač pa eni in drugi. Komu potem sporazum ne bi ugajal? Kdo smatra Ciper za naraven aerodrom in to eden od redkih, ki mu je še ostal v tem delu sveta? Vemo, da je ta tretji v Londonu in da je v zaščito svojih interesov — po starem pravilu: podeli in vladaj — žrtvoval toliko življenj.

V bistvu ni nič drugačen problem, niti posledice niso na žalost drugačne — v PANAMI. Le ime povzročitelja je drugo. Mali, enomilijonski narod želi gospodariti s kanalom sam. Ameriške ali panamske zastave so le »Ferdinandis«, vzroki pa so drugje. Zato se je še bolj čuditi pisanju ameriškega lista, ki brez srma vali krivico za dogodke v Panami na Castra. Smešno pa je trditi, kot trdijo v drugi verziji, da je domača buržoazija kriva za dogodke. In to buržoazija, ki tako zvesto poslušala Washington.

Za kaj gre? Panamsko revno ljudstvo, s strahovito nizkim standardom, gleda vsak dan, kako mu težke milijone odnašajo že itak bogate Združene države Amerike. Dolgo je trajalo, vendar je le prišel čas, ko tudi revni in maloštevilni narodi zahtevajo, naj bo njihovo — njihovo in tuje — tuje. Če se to zgodi tako blizu Washingtona, temu ni kriv niti Castro niti Panama, pač pa listi, ki veliko govorijo o svobodi in demokraciji, toda na žalost le govorijo. Če takoj v začetku leta zahtevajo mali principialnost od velikih, je to dober znak za končno bilanco 1964. leta.

Enotnost, ki je pripeljala afriške dežele do konference na vrhu, je vsekakor spodbudna. Upajmo, da niso samo vode Jordana povod za to. Vidimo prisotnega tudi saudijskega princa, kateri do sedaj ni sodeloval na podobnih pregovorih. In če bi libanonski predsednik ne obveloval ob takih prilikah, bi bili ob tem sestanku kompletni.

Zdi se, da so adenski nemirni, že odmev solidarosti arabskega sveta in da se londonska metropola boji za kapital, ki je vložil v Adenu. Menjajo se fazi, menjajo se ljudje, iz umetno ustvarjenih neprijateljev postajajo naravni prijatelji. Nekdo se sicer težko strinja s tem, toda zaradi sebe samega in svojega obstoja, bo na koncu konca to pilulo moral popeljti. To velja za London, Washington kot za Peking.

Dogodki v Zanzibaru dokazujejo in potrjujejo preko Afro-azijske stranke in UMMA, da so narodi v nekdanjih kolonijah dokončno odločeni sami upravljati v svojih deželah. Kapital, ki je nekoč prihajal v te dežele in se je obnašal kot tujec, je danes v resnici in proti svoji volji tujec, ki ga ljudstvo takšnega, kot se je dosedaj pokazal, ne potrebuje.

Skupni program ljudskega, politično-konzultativnega sveta Kitajske v VII. delu — Zunanja politika — člena 54 pravi: »Nacelelo zunanje politike Ljudske republike Kitajske je zaščita neodvisnosti, svobode in nedotakljivosti teritoriji in suverenosti dežele, podpora splošnega, čvrstega mira in prijateljskega sodelovanja med narodi vseh dežel ter borba proti imperialistični napadalni politiki agresije in vojne.«

Pri tej formulaciji principov kitajske zunanje politike je sodeloval tudi Cu En Laj. Sodeloval je v teoretičnih debatah še pred vojno, v Kominterni, prav za podobne principe. Izdajal je v Franciji revijo teoretičnih vprašanj in polemiziral z Moskvo. Podpiral je Li Li Sanov koncept in ga takoj na IV. Plenumu kritiziral. Značilno je za njega prav to, da eno govori, drugo misli in tretje dela.

Ali naj se potemtakem čudimo govorom v Tirani in ob Skadru? Cemu, ko pa je dosleden le v svoji nedoslednosti. Saj je nekaj dni poprej v Afriki vendar čisto drugače govoril. Čudno je le to, da v tako dolgih letih ne samo Cu En Laj, pač pa tudi ostali iz kitajskega vodstva neprestano delajo napake, jih priznajo in jih zopet sramežljivo delajo in še bolj sramežljivo ponovno priznavajo, le naučijo se iz napak ničesar.

KDO JE SCENARIST?

Baje so grški ekstremisti, vdrli ponoči v stanovanje ciprškega vojaškega zdravnika turške narodnosti. Ubili so ženo in tri otroke ter vse skupaj vrgli v kopalno kad. Dolgo je ni svet videl tako grozovite in pretresljive fotografije. Kdo je napisal scenarij za ta krvav prizor? Eno je jasno. Napisan je bil v najčistejši angleščini!

PLENUM OKRAJNEGA ODBORA SZDL

O programih razvoja komun naj razpravljajo zbori volivcev

V sredo dopoldne se je v Celju sestal okrajni odbor Socialistične zveze, da bi obravnaval nekatera najpomembnejša določila, ki bi jih moral zajeti družbeni plan okraja za leto 1964. Ker smo o nekaterih gospodarskih nalozah v tej številki lista že napisali poseben članek, objavljamo v tem sestavku samo nekaj problemov negospodarskih dejavnosti, ki bi jih morali zajeti tako plan okraja kot programi razvoja komun.

Če bi pregledovali razdvojene programe komun zadnjih let, bi ugotovili, da so negospodarska področja v planih zelo pomanjkljivo obravnavana. Zato niti ni čudno, če razvoj družbenih služb še vedno zaostaja za uspehi, ki jih dosegata naše gospodarstvo. Počasi

pa vendarle spoznavamo, da je tudi ekonomski ritem odvisen od negospodarskega področja. Torej bi moralo biti tudi gospodarstvo zainteresirano za hitrejši razvoj šolstva, kulture, zdravstva, socialnega varstva itd. Skladno s to ugotovitvijo naj bi že

letošnji družbeni plani zagotovili rešitev vsaj najbolj perečih problemov družbenih služb.

Ze na področju šolstva čaka komune veliko nerešenih problemov. Pri tem mislimo na prepočasno preusmerjanje otrok iz nepopolnih v popolne osemletke, na nesodobno opremljenost šolskih zavodov, na slab kvalifikacijski sestav učnih moči na nekaterih šolah in ne nazadnje tudi na skupni sklad za kritje potreb šol druge stopnje. Zanimivo je, da so se komune celjskega okraja končno vendarle odločile, da bodo iz skupnih sredstev krile osnovno dejavnost šol druge stopnje. Zdjaj je odprto samo še vprašanje investicijskih potreb teh šol. V tem letu gre za okrog 400 milijonov dinarjev, s katerimi bi morali rešiti vprašanje tehnične in ekonomske srednje šole v Celju, pa gimnaziji v Celju in Krškem, metalurško šolski center v Štorkah itd. Menimo, da bi ta sredstva morale zagotoviti gospodarske organizacije!

Številni so seveda tudi problemi kulture, zdravstva in socialnega varstva. Člani okrajnega odbora Socialistične zveze so poudarili, da morajo tudi te službe dobiti v planih komun mesto, ki jim pripada. V razpravi so tudi menili, da je treba zbori volivcev, ki bodo razpravljali o programih razvoja svoje komun, dobro pripraviti, da je o planih treba govoriti poljudno ter utrditi misel, da je izpolnjevanje plana odvisno od slehernega našega državljana.

-ij

Mladinci - pri izbiri poklicev

MISLITE TUDI VI NA VOJAŠKE POKLICE

Natečaj za sprejem traja do 1. februarja 1964.

Pred kratkim je državni Sekretariat za narodno obrambo razpisal dva natečaja za sprejem mladincev v 16 raznih podoficirskih šol in natečaj za sprejem v gimnazijo Državnega sekretariata za narodno obrambo. Prošnjo za sprejem v vojaške in podoficirske šole lahko vlagajo mladinci rojeni 1949, 1948, ter mlajši, ki so z uspehom končali osemletko, ali pa jo bodo končali v tem šolskem letu. Solanje traja od 3-4 leta. Po končanem solanju dobijo gojenci čin vodnika in stalno službo podoficirja v JA.

Obrazce in prošnje dobijo na oddelku za narodno obrambo pri občinski skupščini Celje. Pri tem oddelku je potrebno

prošnje vložiti najkasneje do 31. 1. 1964. Priložiti je treba: Prepis izpiska iz rojstne matične knjige, prepis spričevala osmega razreda osemletke, za mladince ki bodo letos končali osemletko pa prepis spričevala za prvo polletje osmega razreda in državni kolek za 50 dinarjev. Prošnje morajo biti podpisane od staršev ali oskrbnikov v smislu soglasja pri odločitvi mladoletnikov.

Isti postopek velja za sprejem v gimnazijo državnega sekretariata za narodno obrambo. Mladinci se obvežejo da bodo po končanem solanju na vojaški gimnaziji, ki traja 4 leta, nadaljevali študij na letalski vojaški akademiji, kjer traja solanje še nadaljnjih 3 leta. Solanje, šolske potreščine, hrana, stanovanje in vsa ostala oskrba je brezplačna. Po končanem solanju pa dobijo gojenci čin in stalno službo oficirjev ali podoficirjev v JLA.

Oddelke za narodno obrambo

STATUT »TKANINE GALANTERIJE«

Posebna skupina občinskega komiteja Zveze mladine v Celju je te dni obiskala trgovsko podjetje Tkanina-galanterija in se zanimala za izdelavo statuta te delovne organizacije. O pripravah na izdelavo in sprejetje tega pomembnega dokumenta je mladini govoril direktor podjetja tovariš Leo Mlinarič. Kolektiv se je trudil, da bi sestavil statut, ki bi bil odraz posebnih pogojev trgovine. Delno so v tem tudi uspeli; statut pa bodo dopolnjevali zdaj še v skupnih razpravah.

P. Z.

Občani se radi pogovorijo

Ves dan je trajal posvet s predsedniki in tajniki Krajevnih organizacij SZDL v Smarju pri Jelšah, ki se ga je udeležil tudi predsednik komisije za idejno politično vzgojo okrajnega odbora SZDL tov. Ivan Seničar.

Prisotni so živahno razpravljali o stikih z občani, o delovnih akcijah, o poverjenikih, o članarini in podobnem. Poverjenik naj bo taka osebnost, ki ji občani zaupajo, ki je lahko obenem pojasnjevalec razmer in posrednik občanovih želja, kot se je to že lepo obneslo v Podčetrku, Kozjem in na Virštanju. Članarino je potrebno večkrat letno pobirati in takrat obiskovati člane ter se z njimi pomeniti, ker se občani zelo radi pogovorijo in si želijo čimveč osebnih stikov. Sklenili so, da bodo skušali do spomladi povsod vključiti vsaj 80% volivcev v organizacijo SZDL.

Dogovorili so se tudi, da bodo krajevni odbori SZDL odslej bolj skrbno spremljali delo svojih članov v ostalih organih samoupravljanja, spremljali sposobnosti mladih in jih skušali čimbolj usposabljanje ob neposrednih nalozah za odgovorno vlogo proizvajalca in upravljalca v delovni organizaciji in občini.

Občinsko glasilo »Novo Obsotelje« je potrebno, ker objavlja zaključna gradiva o problemih in bi ga morali izdajati v večih izvodih. Prav tako bi bilo potrebno takoj organizacijsko urediti šmarski radio, ki zdaj nima niti programskega sveta niti redakcijskega odbora, da bi ta

bolj načrtno in organizirano spremljal življenje šmarske občine in pripravil pester spored. Seveda, bo potrebno zagotoviti tudi sredstva, o čemer naj sklepa še skupščina.

Delovne akcije so privlačna oblika dela in so se ponekod že lepo obnesle. Domenili so se, da bi SZDL bila stalni pobudnik takih akcij, kjer bi naj, kot so v Imenu, Virštanju, Kozjem in še ponekod, že skromna sredstva, ki jih daje občina, tudi po vrednosti potrojili.

Z mislijo, da si moramo prizadevati za vse, kar vodi k lepšim odnosom med ljudmi, so zaključili šmarsko posvetovanje z željo, da bi se morali še večkrat tako sestati in se iz oči v oči pomeniti o slabostih in uspehih.

-k

MLADIM MOŽNOST IZOBRAŽEVANJA

Konec decembra je bila v Sentjurju pri Celju letna konferenca organizacije ZMS. Osnovni motiv konference je bilo strokovno izobraževanje mladine. Ker je šmarska občina pretežno kmetijskega značaja, so predvsem govorili o strokovnem izobraževanju mladih kmetijskih proizvajalcev, kajti solidno strokovno znanje je eden od osnovnih pogojev za uspešno delo v proizvodnji in upravljanju.

Razprava je tekla predvsem o izobraževanju na delovnem mestu. Govorili so tudi o izobraževanju mladih iz individualnega kmetijskega sektorja, to je tistih, ki niso vključeni v delovno razmerje in imajo zato najmanj možnosti za izpopolnjevanje.

Poleg strokovnega, pa je bil nakazan tudi problem splošnega in družbeno-ekonomskega izobraževanja. V občini je zelo

visok procent mladih ljudi, ki so zaključili osnovno solanje v nižjih razredih osemletk in zato nimajo osnove niti možnosti za nadaljnje izobraževanje ali vključitev v učno razmerje. Ta del mladine se popolnoma pasivizira pri družbeno političnem delu. Zato se aktivni na terenu srečujejo razen s finančnimi težavami in težavami s prostori, še s kadrovskimi problemi in z nezainteresirano stjo za delo v organizaciji.

Te ugotovitve, čeprav ne preveč razveseljuje, niso negativno vplivale na potek konference in njene zaključke. Marsikomu je nakazala konferenca perspektivo za njegovo osebno eksistenco, aktivom pa široke naloge in vsebinsko bogato delo, ki je pred njimi.

S. A.

PRISPEVEK ZA DRUŠTVENO DEJAVNOST

Ze vrsto let so velenjski rudarji plačevali poseben prispevek za društveno dejavnost. Tako je vsak rudar mesečno prispeval 100 dinarjev. Ker pa so potrebe vzdrževanja društvenih objektov zdaleka prerasle proračunske možnosti, je občinski sindikalni svet v Velenju predlagal, naj vsak zaposlen v občini plačuje ta prispevek. Kot kaže so kolektivni predlog sprejeli z razumevanjem. Na ta način bodo lahko zbrali okrog 10 milijonov sredstev.

Prvi v okraju

Odred predvojaške vzgoje občine Slovenske Konjice je na nedavnem okrajnem tekmovanju odredov celjskega okraja dosegel prvo mesto. Posebna komisija je z osmimi različnimi kriteriji prisodila konjiškemu mladincem 1.529 točk. To je vsekakor lep uspeh, zato smo poprosili komandanta Vlada Kebra, da nam je povedal nekaj o delu konjiškega odreda.

— Dosega prvega mesta je za nas dokaz, da sta se trud in hotenje slehernega obrestovala. Vzpodbudno za nas pa je bilo razumevanje občinske supščine, posebno kar se tiče sredstev. Tako imamo v glavnem nova učila, kar je nemalo pripomoglo k uspehu. Ocenjevanje s stališča osmih kriterijev (v petih smo bili prvi, v enem drugi in v dveh četrti med enajstimi občinami) dokazuje, da smo bili aktivni na vseh področjih. Naši mladinci so pomagali pri urejanju konjiškega parka, pri ureditvi stadiona in poligona. Eden naših mladincev je v mnogoboju član republiške ekipe, ki je na zveznem tekmovanju zasedla drugo mesto.

— In kakšni so vaši načrti v letošnjem letu?

— Letoš bomo izvedli taborenje v »pokretu« in to na Roglji. Sotore iz imamo. Na ta način se bomo najbolj približali partizanskemu načinu vojskovanja. Računamo pa seve na pomoč ZB in UROJ, ki je doslej bila vedno uspešna in izdatna.

V. L.

Z LETNIH KONFERENC KRAJEVNIH ORGANIZACIJ SZDL LASKE KOMUNE

Krajevni problemi - na prvem mestu

V laški komunni zelo ugodno ocenjujejo dosedanje konference krajevnih organizacij Socialistične zveze. Odlikuje jih dobra udeležba, predvsem pa to, da so člani Socialistične zveze na konferencah razpravljali o najbolj aktualnih proble-

mih svojega območja. Seveda ta ugotovitev ne velja za vse konference; za Rimske Toplice, Rečico in Marja gradec pa lahko to mirno trdimo.

● Rimske Toplice: Gostinstvo v Rimskih Toplicah ni najbolje urejeno. Zato so na konferenci krajevnih organizacij Socialistične zveze menili, da bo gostinstvo le treba prilagoditi zahtevam razvijajočega se turizma. V ta namen ni dovolj samo preurejati gostinske lokale, temveč je treba izboljšati tudi vse gostinske usluge.

● Rečica: Kje bi zaposlili rudniške delavce, če bi rudnik nehal obratovati? Življenjska doba rudnika je namreč ocenjena največ še za deset let. Člani Socialistične zveze so na letni konferenci krajevnih organizacij poudarili, da je treba to vprašanje reševati z uvajanjem kakšne druge dejavnosti. Na vsak način pa je treba dokončno rešitev predvideti v sedemletnem programu razvoja komunne.

Na račun kmetijske zadruge pa so na tej konferenci povedali marsikatero kritično pripombo. Predvsem so kritizirali odločitve zadruge, da opusti pašnik na Šmohorju, ki je bil pred leti že zelo pomemben

medzadružni živinorejski obrab. Zdjaj pa so lovski družini omogočili, da odkupi nekaj kmetijskih posestev. Lovska družina namerava na njih urediti rezervat za gojitev divjadi. Kmetje pa so že zdaj zaradi divjih prašičev močno gospodarsko oškodovani.

● Marija Gradec: Tu so udeleženci konference menili, da bi bilo treba okrepite povezavo med zadrugami in kmetijsko zadrugo. Dokler so prirejali polletne in letne zbere zadrugnikov, je bilo sodelovanje solidno. Ker pa so zbere ukinili, bi jih morali nadomestiti s kakšno drugo obliko. Kmetovalci namreč morajo biti seznanjeni s kmetijskimi proizvodnimi plani, sklepi in zaključki, ker bodo le tako lahko sodbno kmetovali.

T. K.

Seminar za predsednike in sekretarje krajevnih organizacij SZDL

VEČ POVEZAVE S SINDIKATOM

Občinski odbor Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje je pretekli teden priredil seminar za predsednike in sekretarje krajevnih organizacij Socialistične zveze. Seminar je izredno lepo uspel, udeleženci pa so razpravljali o vsebini in metodah dela krajevnih organizacij Socialistične zveze. Poudarili so, da mora biti Socialistična zveza pobudnik reševanja aktualnih problemov na terenu ter da mora tesneje sodelovati tudi s sindikalnimi organizacijami delovnih organizacij svojega območja. Največ pozornosti pa so posvetili razpravi o zvišanju osebnih dohodkov tistim zaposlenim, ki zaslužijo na mesec manj kot 20 tisoč dinarjev.

NOV ŠMARSKI KOMITEJ ZMS

V Smarju pri Jelšah se je prvič po izvolitvi sestal novi občinski komitej ZMS. Soglasno so ponovno izvolili tovariša Janeza Otorepca za predsednika šmarskega občinskega komiteja ZMS. S tem so izrekli tudi priznanje za požrtvovalno in uspešno delo, ki ga je opravil v preteklem mandatnem obdobju. Tovarišico Mimico Lojenovo so izvolili za sekretarja občinskega komiteja ZMS in imenovali še pet posebnih komisij: organizacijsko kadrovske, za idejno-politično vzgojo, za strokovno in splošno izobraževanje, za delovne akcije in za gospodarstvo ter samoupravo.

-k.

Skokovit razvoj »Gorenja«

V TOVARNI GOSPODINJSKE OPREME »GORENJE« V VELENJU SO PRED DVEMI LETI PRESEGLI MILIJARDO BRUTO PRODUKTA. PRETEKLO LETO SO ZAKLJUČILI S PICLIMI 3 MILIJARDAMI, V LETOSNJEM LETU PA SE BODO PRIBLIŽALI 4,5 MILIJARDAM. V TEM ČASU SO Z LASTNIMI SREDSTVI ZACELI Z GRADNJO NOVE SODOBNE TOVARNE, KAMOR SE BODO DO KONCA JUNIJA ZE V CELOTI PRESELILI. LETOSNJA DNEVNA PROIZVODNJA BO 500 KOMADOV RAZNOVRSTNIH ŠTEDILNIKOV PRI 653 ZAPOSLENIH.

V razgovoru nam je Oskar Pistor, tehnični direktor tovarne gospodinjske opreme »Gorenje« zaupal nekaj značilnosti skokovitega razvoja podjetja.

— Kje je osnovni vzrok tako naglega razvoja, kajti kolikor nam je poznano, imate tudi za nekaj prihodnjih let v načrtu podobne proizvodne skoke?

— Odgovor je pravzaprav preprost. Celotni kolektiv si želi čim boljše osebni dohodek. Vse to pa je povezano z masovno proizvodnjo, s solidnimi izdelki in če trenutno ne z znižanjem, potem vsaj z nespremenjenimi cenami. Seveda pa temu botruje dobra priprava dela, poznavanje tržišča in predvsem močno hotenje kolektiva po nenehni rasti.

Domači obiralni stroji za hmelj

V novi proizvodni hali Agroservis v Sempetru bo že maja meseca stekla proizvodnja in toliko občudovani obiralni stroji, ki nadomeščajo kar do tristo obiralcev hmelja, bodo tokrat kooperacijski proizvod domače industrije. Agroservis jih bo izdeloval v kooperaciji s podjetji iz Anglije in Nemčije.

pravljen osvežene motorje traktorjev Ferguson 35 in 65. Zadrukar ter mali in veliki Steir. To je bistveno važno v sezonskem času, kajti v treh do štirih urah zamenjajo traktorju izrabljen ali pokvarjen motor z osveženim.

V letošnjem letu se bodo približali milijardi bruto produkta, kar bo

— Ze v oni naših prejšnjih številk smo v sestavku o planih podjetij bili mnenja, da je vaš plan za leto 1963 bil prenapet. Kaj menite vi?

— Ne oporekam. Postavljamo si tesno dosegljive načrte, kajti ti so nam resnično vodilo. Nikakor se nam ne zdi v redu, če neko podjetje za 20 ali več odstotkov prekorači planske obveze, kajti v takih primerih pač lahko govorimo o nerealnih planih.

— Kdaj se boste selili v nove prostore?

— Z emaljirnico in montažo se bomo selili že v marcu. Ostale oddelke pa bomo prenehali do konca junija.

— Ali boste v novih prostorih osvajali nove proizvode?

— V glavnem ostanemo pri istih kot doslej. Uvajamo pa dokajšnje estetske spremembe, kar je odraz dobrega posluha za tržišče.

— Kolikšna bo letošnja proizvodnja?

— Izdelali bomo 156.000 štedilnikov raznih vrst.

— In cena?

— Kljub estetskim izboljšavam ostane ista kot lani. —Klančnik

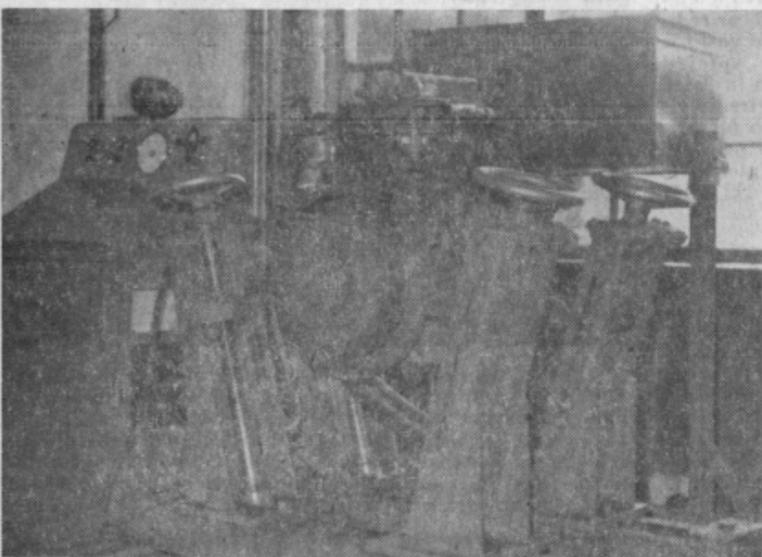
V Polzeli 10,5 milijonov parov nogavic

PROIZVODNJA NOGAVIC V PREVELIKI ODVISNOSTI OD UVOZNIKOV. KOLEKTIV SE JE KLJUB VELIKIM TEŽAVAM USPEL PRIBLIŽATI PRVOTNEMU PLANU

Delovni kolektiv tovarne nogavic v Polzeli je lanskoletno krizo kljub slabim predvidevanjem kolikor se da zadovoljivo prebrodil, saj je zaključil proizvodno leto s 500 milijoni več kot so kazale analize zadnje ocene. Okvirni plan za letošnje leto bo le za 100 milijonov višji od lanskega prvotnega, torej 5 milijarde, kar ustreza 10,5 milijonom parov nogavic. Od tega je vezano na posebni posel 6,5 milijonov parov, za domač trg in čisti izvoz pa ostane torej 4 milijone parov.

Seveda pa je še vedno osnovni problem industrije nogavic pri izvozu nezagotovljena kompenzacija surovin. Poleg tega pa zaenkrat proizvodna sposobnost novih strojev v Polzeli ne ustreza najbolje zahtevam zapadnega tržišča. Prav tako pa jasno vedo v Polzeli, da so v hudi odvisnosti od uvoznikov surovin. V kolikor ne bodo imeli surovin na zalogi že v prvem polletju, potem je razumljivo, da je njihov plan znova ogrožen.

Poleg posebnega posla v izvozu, ki jim zaenkrat nudi le delne koristi, bodo v letošnjem letu izvozili za okrog 310.000 dolarjev.

Osveženi motor čaka na preizkusnem stolu.

Prav zanimiv je sprehod po obratu, ki ima to značilnost, da v njem v glavnem delajo le kvalificirani delavci. Za kader dobro skrbijo, saj imajo 70 vajencev. Glavna proizvodnja so raznovrstni kmetijski stroji, posebej pa se specializirajo za gozdno mehanizacijo. To izpopolnjevanje gozdne mehanizacije delajo v najtesnejših stikih z inštitutom za gozdarstvo. Tako jim je pred nedavnim uspelo izpopolniti drsno gozdno prikolico, ki je z vstavitvijo nizkih koles s polno gumo postala najboljša vozilo od kraja izvlačenja hlodovine pa vse do centralnih skladišč. Ta prikolico je vezana na traktor s traktorsko vitlo za izvlačenje hlodovine. Na ta način odpa- drago in zamudno medfazno prekladanje, predvsem pa takšen traktor z enkratno vožnjo izvleče in pripelje do 6 kubičnih metrov lesa.

Poleg velikega števila kmetijskih strojev pa je še posebnost Agroservis

visa, da ima na skladišču stalno pristoodstoten skok proizvodnosti od lanskega leta. Tolikšno vrednost bo ustvarilo okrog 180 zaposlenih.

Ponovno — projektantske organizacije

Na nedavni seji sveta za gradbeništvo in projektiranje pri gospodarski zbornici so se ponovno dotaknili vprašanja projektantskih organizacij.

V okraju imamo štiri organizacije, ki projektirajo za stranke in to: Zavod za napredek gospodarstva v Celju, Projektivni biro v Velenju, Region Brežice ter Ingrad Celje. Poleg teh pa za lasine potrebe in za dela naročil svojih sopolgozbenikov projektirata še Elektro Celje in Vodna skupnost v Celju. Obstaja še enota Projekta za nizke gradnje, ki

v glavnem dela po naročilih matičnega podjetja v Ljubljani. Trenutno obstoječe projektantske organizacije zaposlujejo preko 75 projektantov — strokovnjakov, toda strokovnjakov, ki pridejo v poštev pri izdelavi kompletnih elaboratov, močno primanjkuje. Tu mislim predvsem na ekonomiste. Tudi sestav samih projektantov ni povojljen, saj številčno prevladujejo ljudje z visoko izobrazbo. Tu je nedvomno potrebno postaviti vprašanje številčnega odnosa med enimi in drugimi. Prevladovanje strokov-

Dovolj piva tudi za izvoz

Prejšnji teden smo z majhno reportažo seznanili bralce s proizvodnjo v laški pivovarni. Tokrat objavljamo razgovor našega sodelavca z direktorjem Pivovarne Ivanom Vodovnikom:

— Nam lahko poveste nekaj bistvenih stvari v zvezi z razvojem Pivovarne.

— Če primerjamo proizvodnjo v letu 1955 z lansko, potem vidimo, da je bil uspeh velik, saj se je v osmih letih povečala za več kot osemkrat. Pred letom 1955 smo se borili z velikimi težavami. Tudi takrat smo dajali največji poudarek kvaliteti piva. Boljša kvaliteta in pa primerna reklama sta pripomogli, da je podjetje pred osmimi leti nastopilo svoj proizvodni vzpon.

— Kako ste uspeli povečati proizvodnjo, čeprav so bile kapacitete že izkoriščene?

— Prvotne kapacitete so dovoljevale proizvodnjo največ sto tisoč hektolitrov piva. Z novimi vlaganji, predvsem lastnimi, smo uspeli v lanskem letu proizvesti že 125 tisoč hektolitrov piva. Kupili smo nov stroj za polnjenje steklenic. V letu 1965 predvidevamo že 180 tisoč hl proizvodnje, to pa bomo uspeli storiti, saj je naš kolektiv prizadeven pri delu in enoten ob sklepanju o tem, da se daje več sredstev za rekonstrukcijo podjetja. Z nadaljnjo rekonstrukcijo v prvi fazi bi radi proizvodnjo dvignili na 200 tisoč hektolitrov piva, medtem ko na osnovi elaboratov za izgradnjo druge faze računamo na 400 tisoč hektolitrov. Investicije za izgradnjo druge faze bi znašale okoli 5 milijard dinarjev.

— Ali predvidevate ob razširitvi proizvodnje tudi večjo vključenost v mednarodno delitev?

— Ze sedaj imamo v sosednji Italiji, predvsem v provincah Trsta, Vidma, Gorice, odjemalce. Naše pivo je bilo zelo dobro sprejeto v kakih 450 gostinskih obratih onstran meje. Tudi v bodoče bomo izvozili približno 25 odstotkov našega piva.

SEMINAR V LIK-U

Pred dnevi so v lesno industrijskem kombinatu v Soštanju pričeli z družbeno-ekonomskim seminarjem, na katerem obravnavajo o načinih dela delavskega sveta, o perspektivnem razvoju podjetja, o problemih proizvodnje in organizacije v podjetju. Obravnavali pa bodo tudi probleme delitve dohodka in osebnega dohodka.

Ivan Vodovnik

— Ko boste dogradili sladarno in ostale obrate, ali ne bo nastal tudi problem kadrov?

— Tudi na to smo začeli pravočasno misliti. V naši stroki imam v uku 11 vajencev, na visokih in srednjih šolah pa štipendiramo 12 štipendistov. V načrtu imamo tudi izpopolnjevanje kadrov v inozemstvu, srednji kader pa bomo usposabljali sami.

T. K.

Integracija

● Občinska skupščina v Zalcu je na zadnji seji podprla težnjo delavskega sveta podjetja »Garanta« na Polzeli o priključitvi k lesno industrijskemu podjetju »Savinja« v Celju. Elaborat gospodarske analize dosedanjega gospodarjenja kaže, da združitev pomeni skorajšno izboljšanje mehanizacije in dokončanje rekonstrukcije »Garanta«; prav tako pa bo specializirana proizvodnja izkoristila surovinske osnove ter povečala izvoz.

-Klančnik

DROBNE IZ GOSPODARSKIH ORGANIZACIJ

— Splošno gradbeno podjetje »Vegrade« v Velenju bo letos predvidoma dvignilo vrednost celotnega dohodka za 50 odstotkov. Industrijski način gradnje stanovanj za trg se je dobro obnesel in v kolikor bodo bančna sredstva na razpolago, bodo tudi letos pričeli z novogradnjo 65 stanovanj in dogradili 135 stanovanj v Velenju. V načrtu imajo dograditev 32 stanovanj v Mozirju, adaptacijo obrata Cinkarne v Lubiji, zgraditev sušilnice lesa in drugih objektov pri lesni industriji v Nazarju ter prevzem nekaterih del pri začetku gradnje energo- kemičnega kombinata v Velenju. Prednost njihove gradnje je v uporabi elektrofilter- skih zidakov in elektrofilternega veziva, ki je cenejše in ima večjo trdnost kot klasična.

— Kolektiv kovinske obrti Chrom-metal v Velenju bo v letošnjem letu s povečanim obsegom storitev za tovarno gospodarske opreme »Gorenje« (kromiranje) dosegel 270 milijonov vrednosti celotnega dohodka, kar je za tretjino več od lanskega leta.

— Strojna postaja v Zalcu bo v bodoče prevzela vse servisne usluge za kmetijski kombinat. V ta namen bo razširila prostor za popravilo strojev okrog tri hektarje, kar je že predvideno v urbanističnem načrtu.

ČUDNA SLUČAJNOST

Pred dnevi sem v eni izmed celjskih trgov kupil televizor znamke RIZ in sem bil nemalo začuden, ko sva s prodajalcem zaman iskala v originalno zaprtim zaboju navodila za uporabo.

Takoj po nakupu sem se obrnil na radio-industrijo Zagreb s prošnjo, da mi le-ta naknadno pošlje. V vlnudnem odgovoru so se opravičili s trditvijo, da je slehernemu aparatu priloženo navodilo in da ne morejo doumei, kako se je lahko to pripetilo. Ob zaključku so mi sporočili, da priloga navodila. Toda, bil sem naravnost za prepačen, ko sem v kuverti zastoj iskal že v drugič mi namenjena navodila.

Mar ni to res čudna slučajnost! Ali mi bodo sploh verjeli, če ponovno zaprosim za navodila?

F. D.

SEMINAR ZA VODSTVA »SVOBOD«

Predsedstvo okrajnega sveta Svobod in prosvetnih društev se je odločilo, da bo 21. in 22. januarja priredilo v Dobrni seminar za predsednike in tajnike občinskih svetov Svobod in prosvetnih društev. Na seminarju bodo obravnavali več zanimivih tem o kulturni politiki v komuni, o vlogi občinskega sveta Svobod in prosvetnih društev, o kadrovski politiki, izobraževanju ter društveni dejavnosti v krajevni skupnosti itd. Če bodo seminar obiskali vsi, ali pa vsaj večina predsednikov in tajnikov občinskih sve-

tov Svobod in prosvetnih društev in če bo tudi razprava zastavljena tako solidno kot je program seminarja, potem bo material teh skupnih razgovorov v resnici zbir koristnih predlogov za bolj uspešno delo občinskih svetov in njihovih strokovnih komisij.

NAROČITE ŠE DANES NAŠ TEDNIK

Proizvodnja

Vsako podjetje mora živeti. Včasih pa nekatera tudi obolijo, kot bi se jih prišla španska bolezen. Videti so še zdrava, v lica so še rdeča in nad vrati se njihove firme še rožnato bleščijo. Mi, občani, kajpak ne vemo kaj se dogaja izza vrat? Vemo samo to, da so prav vsa podjetja, kot nam zatrjujejo, ustanovljena zato, da koristijo nam, občanom. Pa ne napačno razumeti! Ne samo zato, da bi se mi lahko zaposlili, temveč zato, da bi nam opravljal usluge, ki jih sami ne moremo. Kolikokrat smo že imeli taka in drugačna podjetja v prid nam, delovnim občanom, pa so nenadoma spuhela. Včeraj smo še imeli podjetje »VODA« (baje: Vse Občanu DA) in podjetje »NAPREJ«, na katerega smo že zaradi imena bili ponosni; že noč pa smo dobili novo podjetje »VONAP«, ostala pa sta izginila. Pa hudobni jeziki so takoj rekli, da je »VONAP« spet za občana (Vse Občan NAJ Plača).

In res: razmere so se takoj popravile! Podjetje je že v imenu napovedalo, kako blizu je občanu in kako resno se je lotilo zadeve. Sola je tudi občanska zadeva. Pa so občani v šolskem odboru poklicali »VONAP«, naj jim preloži dve peči v

šoli, da bo otrokom topleje. Kako hitro so to opravili? V dveh dneh sta mojster in njegov pomočnik opravila to zamotano reč! Hvala lepa! In račun novega podjetja je bil tudi čisto drugačen: samo okoli sto svetlih jurčkov! Sment, to podjetje pa res ne sme spuhetiti!

In drugo! Preko praga so spravljali pol in dve kladri drv in jih razcepili. To je terjalo 70 delovnih ur, skratka 9 delovnih dni, pa bi morali plačati 35 okroglih tisočakov in to s popustom, ker norme predvidevajo za toliko delo že 42 tisočakov. Občani smo včasih drugače delali: za toliko denar so spravili desetkrat toliko drv, ne pa tako, da bi spravilo v drvarnico stalo več kot drva! Neverjetno, kako se je proizvodnost spremenila! Da, da, »VODA« je zmuznila, pa ne gre več »NAPREJ«! Vse za občana in vsi občani se zdaj naj hvaležno zahvaljujejo! Pa pravilo, da bo verjetno še to podjetje spremenilo svojo firmo in se bo preimenovalo v »GULIOBAN«, če ne bo občinska skupščina drugače botrovala. Vsako podjetje mora živeti; če ne gre s proizvodnjo pri delu, pa mora iti s proizvodnjo debelih računov!

sol.

računov

OBISK V LAŠKI KOMUNI — OBISK V LAŠKI KOMUNI — OBISK V LAŠKI KOMUNI — OBISK V LAŠKI KOMUNI

VRTEC NAJ BO:

dom, šola, zabavišče

Razgovor z upravnico laškega otroškega vrta MARIJO KOLAR

Iz razgovora s starši otrok, ki so oskrbovani v vašem otroškem vrtu smo izvedeli, da so zelo zadovoljni z delom vrta. In kaj menite vi?

»Trudimo se, da bi nam delovni ljudje v popolnem zaupanju puščali svoje otroke, s tem jih razbremenimo, tako, da se lahko z večjim članom posvetijo delu.«

Koliko časa so otroci v vaši oskrbi?

»Različno. V vrtec sprejemamo malčke od treh do dvanajstih let. Manjši so v vrtec ves dan, starejši pa v prostem času.«

Program dela,

»Prilagajamo ga delovnim pogojem.«

Prostori?

»Nefunkcionalni! Ves čas odkar obstaja vrtec se borimo za adaptacijska sredstva, s katerimi bi uspe-

li zgradbo spremeniti v resničen dom. Tako nam manjka kuhinja za več toplih obrokov, preureditev stopnišč, upravni prostori...«

Pomoč gospodarskih in družbenih organizacij?

»Delovna kolektiva Pivovarne in Zdravilišča z razumevanjem sprejemata naše težave in nam po svojih močeh pomagata. Drugi pa, največkrat zatisnejo oči... Pred nedavnim smo zaprosili Upravo stanovanjske skupnosti, da bi nam pritrtili stenske obloge, ki so se odlepile. Odgovor je bil: ali imate denar? Se do danes jih niso pritrtili.«

Problemi?

»Adaptacijska sredstva s katerimi bi omogočili popolno izkoriščanje zgradbe.«

Zelje?

»Da bo naš vrtec drugi dom, šola in zabavišče otrok delovnih ljudi...«

Od obrtne dejavnosti - v serijsko proizvodnjo

Obrtno podjetje BOR iz Laškega je v preteklem letu doseglo svoj največji delovni uspeh. Proizvodni plan je presešlo za 15%. Skoraj četrtino svojih proizvodov pa izvozilo.

Od leta 1961, ko je podjetje proizvajalo drobno mizarstvo, galanterijsko blago le za potrebe slovenske trgovske mreže, pa do letos, ko njihove izdelke prodaja že čez 120 trgovskih podjetij po vsej državi, so nanizani uspehi in napor tega 65-članskega kolektiva.

Ta velik uspeh je delovni kolektiv dosegel s preusmeritvijo in specializacijo svoje proizvodnje na specializirane proizvode otroške opreme. Uspeh bi bil še večji, če bi imeli ustrezne delovne prostore, saj delajo v neustreznih prostorih, ki onemogočajo večjo serijsko proizvodnjo, ki jo je podjetje osvojilo. Podjetje ima tri obrate, s pridobitvijo dosedanjih skladišnih prostorov, ki jih uporablja zadruga, bo podjetje pridobilo novo, veliko delovno dvorano.

NA DRUŽABNEM VEČERU MED UPOKOJENCI V LASKEM

Društvo upokojencev v Laškem je organiziralo preteklo nedeljo za svoje članke prvo družabno prireditev. Velika dvorana gostišča »HUM« ni mogla sprejeti vseh, ki so od blizu in daleč prihiteli na to prireditev.

Upokojenci so ob tej priliki izvedli skrbno pripravljeno program, na katerem je zopet nastopil pevski zbor upokojencev.

LAŠKI ŠOFERJI SO PROSLAVILI SVOJ PRAZNIK

Praznik šoferjev in avtomehaničev je združenje šoferjev v Laškem proslavilo s proslavo, ki so ji prisostvovali številni šoferji in avtomehaničarji.

V proslavo so vključili tudi predvajanje filmov o cestno-prometnih predpisih in cestnoprometni vzgoji.

»BOROVO« V ZALCU

Pred nedavnim so Zalčani pridobili novo poslovalnico s čevlji, in sicer »Borovo«. Lokacijo ima zraven samopostrežne trgovine. Na ta način se je povečal izbor čevljarstevskih izdelkov in marsikomu bo pot v Celje prihranjena.

ZDRUŽITEV KINOPODJETIJ

Na zadnji seji skupščine občine Zalec so odborniki izglasovali združitev kino podjetij Prebolda in Polzele s kinopodjetjem Zalec. Omenjeni podjetji sta zaradi slabe programske politike imeli stalno izgubo. Pripravi so, da bo skrb o izbiri filmov ne le važna kot fi-

PO ŠMARSKI KOMUNI

NOVA POSTAJALIŠČA

Dnevno se vozi veliko Obsoletčanov z obeh bregov Sotle na delo v Store in Celje, toda hudo je bilo vse do nedavnega čakati na prostem na postajališčih v Podčetrtku, Pristavi in Sentvidu pri Grobelnem, kjer ni bilo nobene strehe. Se zlasti neugodno je bilo za številne šolarje, ki se vozijo v popolne osnovne šole v Kumrovec, Podčetrtek in Smarje pri Jelšah. Čeprav že sredi zime, je železniško podjetje vendarle postavilo ljubka montažna postajali-

šča, kjer potniki najdejo zavetje pred vetrom in padavinami.

PLES V ROGASKI SLATINI

Mladinska organizacija skuša poskrbeti tudi za zdravo razvedrilo. V Rogaski Slatini so pravkar zaključili kratko plesno šolo, ki jo je vodil priznani plesni mojster Ludvik Simončič. Šola je obiskovala mladina, a tudi odrasli se niso odrekli lepemu plesu. Zdjaj pričenujajo že z drugim plesnim tečajem.

Ne gre več po starem?

Včasih tožimo po tistih starih časih, ko so tako radi prepevali fantje po vasi. Danes tega skoraj ni več. Samo kakšnega vinskega brata se ujamemo, ki zateglo vleče stare viže, če se je preveč pobratil z zapeljivim virštanjem. Tudi sloviti pevski zborovi ni več. Pač ne gre več po starem. Ni dovolj časa za dolge vaje, ki bi se vlekle skozi mesece. V klubskem prostoru čaka televizija, treba se je pogovarjati. Pač pa še utegnemo pripraviti kratke sporede, v katerih sodeluje veliko občanov. Ti zapojejo dve pesmi, ne celovečerni koncert; drugi povedo kakšno zgodbo in strokovnjak osvetli problem, ki je vsem blizu, pa je klubski večer čudovit in prijeten.

Posneli smo fante iz Polja ob Sotli, ki še prav radi zapojejo ob svoji prizadevni šolski upravitelji tovarišici Erni Trobinovi, vendar za veliko pesmi tudi ni časa. Zadnjič so izvrstno popestrili proslavo. Prav radi se sestanejo ob televizorju in mimogrede tudi zapojejo. Zapojo pa prav ubrano, da jih v Polju ob Sotli radi poslušajo. Veste, da bi takšen zborček morali imeti v vsakem kraju.

OBISK V LAŠKI KOMUNI — OBISK V LAŠKI KOMUNI — OBISK V LAŠKI KOMUNI

Konjiška kronika

● Zavod za zaposlovanje delavcev v Slov. Konjicah te dni anketira učence osnovnih šol, ki bodo letos zaključili šolsko obveznost, o poklicnih željah. Anketo bodo opravili do zaključka prvega polletja.

● Občinski svet Svobod in delavska univerza v Slov. Konjicah pripravljata niz poljudno znanstvenih predavanj. Obravnavali bodo vprašanje dednega prava in druge kmetijske probleme.

● Komisije občinskega komiteja ZKS v Slov. Konjicah analizirajo zaključke letnih konferenc osnovnih organizacij z namenom, da

bi izboljšali delo organizacij ZKS v podjetjih in na terenu.

● Tudi v konjiški občini je zima preveč obremenila avtobusne proge, posebno tiste, s katerimi se vozijo delavci na delo in domov. Tako je problem proga v smeri Loč. Potrebno bi bilo uvesti zjutraj in popoldne po dva vzporedna avtobusa, vsaj v zimskem času.

● V kmetijski zadrugi v Slov. Konjicah bodo te dni nadaljevali že lani začeti tečaj politične šole. Seznanili se bodo z letnim in perspektivnim družbenim planom konjiške občine. V. L.

Premalo šolskih prostorov

Osnovna šola v Sentjurju pri Celju ima že več kot 750 učencev. Za tako veliko število otrok, so sedanji prostori Osnovne šole premajhni. Če bi hoteli zadostiti sodobnim zahtevam pouka, bi že sedaj potrebovali najmanj še enkrat toliko prostorov, kot jih imajo. Če pa gledamo še na perspektivni razvoj Sentjurja, je vsekakor nujno, da bi pričeli graditi novo šolo.

Ta je po urbanističnem načrtu tudi predvideva in sicer na drugi strani regulirane Pešnice, približno 200 metrov stran od sedanje. Ker pa bi bila investicija v novo

stavbo precejšnja in bi zato preteklo precej časa predno bi se realizirala, je kolektiv šole pripravil drug predlog za začasno rešitev tega problema.

Po tem predlogu naj bi poslopje sedanje šole dvignili za eno nadstropje. S tem bi pridobili 8 novih prostorov. Obenem pa bi napeljali še centralno kurjavo, ki je sedanja šola nima. Investicija za to bi bila nekajkrat nižja in zato bi bila lahko tudi prej realizirana. Ko bo kolektiv sedanji predlog dokončno pripravil, ga bo tudi predložil v obravnavo občinski skupščini. L. S.

Prvi studenec so že zajeli

Nov vodovod za Saleško dolino bodo otvorili na občinski praznik.

Pripravljalna dela za nov vodovod v Saleški dolini dobro napredujejo. Zaenkrat so uredili studenca v Hudi luknji, ki v času suše daje 60 sekundnih litrov, spomladi pa bodo zajeli še ostala dva v Paki pri Velenju. Kljub ostrim zimam pa opravljajo tudi zemeljska dela z 8,5 kilometrov dolgo zvezv z zbirnim rezervoarjem, ki bo imel tri celice po 500 kubičnih metrov, kar bo zadostovalo rastočim potrebam. Nov rezervoar bo na vzpetini v Šmartnem pri Velenju. Predvidevajo, da bo otvoritev novega vodovoda za občinski praznik velejske občine, t. j. 8. oktobra. Vrednost nove vodne napeljavne bo preko 200 milijonov. -ik

Uspeh mladih

Zapis ob predstavi igrice Frana Roša ČUDODELNA PISCALKA

Delavski oder Celje je za noveletne praznike pripravil mladim celjskim gledalcem prijetno zabavo z igrico Čudodelna piščalka. Obiskali smo jih, da bi videli, kako so jim predstave uspеле.

Stojim za kulisami in opazujem mlado Cvetko (Zlatka Krašovec), ki se vsa srečna zahvaljuje gozdnemu možu Bradovanu (Ludvik Gajšek) za čudodelne kapljice in drugi dve darilci, ki sta jih z bratom Gojkom (Janko Rednak) dobila od njega v zahvalo, ker sta mu rešila sinčka.

Dobro teče beseda mladim igralcem na odru, ki se po njem gibljejo, kot da bi bili že stari in izkušeni gledališčniki. Nič hudega, če se jim včasih malo zatakne.

»Uh, je vroče«, pravi medved Rjanko (Milan Mirnik), ko si za odrom sname medvedjo masko z glave.

»Pssst, Tihol!« takoj utiša šepetanje režiserka Jožica Zupana, ki za odrom pazi, da poteka vse v redu. »Curibaba, kje si? Pazi in govori na odru glasneje.«

Medtem se zgodba na odru odvija brez zastojev dalje. Otroci, ki so do zadnjega kotečka napolnili dvorano, se smejejo in škripajo s stoli.

»Ooo...« se zasliši iz dvorane, ko ozame Curibaba (Anica Bandek) Gojku čudodelno zdravilo.

»Aah! Bravooo...« pa takrat, ko ga mora spet priti, čudodelno piščalko, ki jo prisili, da se vrti do onemoglosti.

In tako naprej. Otroci v dvorani žive skupaj s svojima junakoma na odru, ki s

nančni ukrep, temveč bo nosila tudi bistvo zdrave programske politike, da je film vzgojno-kulturna zabava. -ik.

PRVI SO SE SPOMNILI

Bila je zadnja nedelja v starem letu. Nestrpno so bolniki pričakovali obisk. Bolniki v Vojniku so pač taki, da jih bolezen za dolgo odtegne domu in domaćim.

Okrog ene ure so prišli prvi obiskani. Bili so štiri tovariši otovljeni s paketi. Dežurno sestro so vprašali, kje so njihovi »kameradi« — rudarji iz Velenja.

Snidenje rudarjev je bilo ganljivo — tokrat v helm. Pozabili niso tudi svojih upokojencev. Solze sreče so obilile starega upokojenega rudarja, ki je velenjski jamni dožubora izmeril obisti, preden je prišel na zdravljenje.

S svojim obiskom so tovariši iz Velenja vnesli v bolnico tisto osnovno dolžnost: tovarištvo. T. H.

TUDI V VELENJU RADIO POSTAJA

V velenjski občini so se na pobudo občinskega odbora Socialistične zveze odločili delovni kolektivi za postavitev lokalne radiooddajne postaje. Tako občinski odbor Socialistične zveze kot občinska skupščina sta mišljenja, da bo s tem rešeno vprašanje pravočasnega in uspešnega obveščanja občanov.

V ta namen so izvolili pripravljalni odbor, ki proučuje pogoje ostalih lokalnih radiooddajnih postaj ter v dogovoru s RTV Ljubljana pripravlja vse, da bi lahko prva oddaja stekla s prvim majem. Tako bo velenjska občina četrta v našem kraju s samostojno lokalno radiooddajno postajo. -ik

VELENJSKI »TORKOVI VEČERI« USPEŠNI

Pred časom so v velenjskem delavskem klubu pričeli s serijo torkovih klubskih večerov, ki s tako osvojitvijo stalne obiskovalce. Kot posebnost je vsekakor ostal v spominu »Večer ciganske lirike« v priredbi celjskega gledališča, prav tako pa je bilo nepozabno izvajanje Bogdana Pogačnika o popotnih vtisih s turneje Slovenskega okteta po ZDA. Za je predvideni koncert okteta zaradi bolezni nekaterih članov odpadel.

Zadnji terek je poslušalec povedel v probleme turizma s posebnim poudarkom o Saleški dolini Zoran Vudler, profesor ES iz Celja.

V tem mesecu pa imajo na sporedu še predavanje Cirila Debeljaka o vzponu na Mont Blanc, kar bo posebej zanimivo zaradi barvnih diapozitivov ter humoristični večer v priredbi RTV Ljubljana.

SOLA ZA STARŠE

Tudi letos je delavska univerza v Velenju organizirala šolo za starše v Velenju. Soštanju in Šmartnem ob Paki. Ta oblika šole ima že lepo tradicijo v Saleški dolini in jo starši radi obiskujejo. Te dni so pričeli s prvim predavanjem na II. osnovni šoli v Velenju. V glavnem je snov namenjena staršem, ki imajo otroke v dobi pubertete. Predavali bodo zdravstveni delavci, psihologi in pedagogi iz Velenja in Soštanja. -ik

Šolsko poslopje v Sentjurju

40 let med otroci

Silvo Košutnik

Tokrat mladi igralci

Dramska skupina nižjih razredov prve osnovne šole v Velenju je v dneh pred novim letom zadostila željam več kot tisoč mladih prebivalcev Velenja z otroško igro Mitje Ribičiča »Cenček in dedek Mraz«. S solidno režijsko zasnovano in dobro izpoljenim jezikom so prav najmlajši dali v letošnji odrski sezoni doslej najboljšo predstavo. Bili pa so tudi neumorni, saj so v treh dneh dali kar šest ponovitev. Prav bi bilo, če bi te mlade še večkrat pritegnili k odru, kajti glavni vlogi »Cenček« in »Breda« sta pokazali resnični igralski talent.

Režijo je vodila učiteljica Magda Zalar, kar je dober dokaz, da bi številnejše udeleževanje prosvetnih delavcev na tovrstnem prosvetnem polju bilo še zaželeno.

ŽALSKA KNJIŽNICA V NOVIH PROSTORIH

Te dni bo začela poslovati samostojna matična knjižnica v Zalcu v novih prostorih stanovanjske skupnosti, Urejeni prostori, ki so vezani s klubom in čitalnico, so vsekakor velika pridobitev za Zalec. Tako bo klub še v večji meri kot doslej služil shajanju mladine in starejših — posebno sedaj, ko je v kmetijskih področjih sezona branja.

Koncert učencev glasbene šole

V sredo, 8. januarja je priredila Glasbena šola v Narodnem domu koncert, ki je prikazal prerez učnih uspehov te ustanove.

Med koncertom v Narodnem domu

Stevilčno v očitni premoči je klavirski razred, slišali smo pa tudi flavto, klarinet, dve violinski skladbi ter čelo in kar dve pevki — solisti, na koncu pa, kot običajno, še šolski orkester.

Vtis prireditve, ki je trajala pol drugo uro, je ugoden. Povprečje je, kar se talenta tiče, nekako izenačeno; izstopil je klarinetist Aleksander Jaklič, ki za drugi razred presenetljivo prednaša, ter ima lep ton z velikim razponom od tihega do glasnega igranja. Pokazalo se je, da tudi pianistke Slander Olga, Tržan Nada, Lebeničnik Olga in Cvetežnik Fanika niso od muh. Prav tako se čelist Velikanje lepo razvija, enako oba violinista, Pompe Rihard in

Kako hitro minevajo leta, če jih izpolnimo z delom, ki ga ljubimo, in kako veliko je zadoščenje ob jesenski žetvi, če je to delo rodilo bogate in dragocene plodove. Take in podobne misli so se mi porajale ob srečanju s SILVOM KOŠUTNIKOM, učiteljem in šolekom. V prvih dneh novega leta je namreč praznoval med svojimi učenci v Zavodu »Ivanke Uranjekove« v Celju svoj 60. življenjski jubilej. In dve tretjini, to je 40 let svojega življenja je posvetil otrokom, da jim je vcepljal znanje, ki jim je potem pomagalo prebroditi življenjske težave. Svoje delo pa je kronal s tem, da je vse svoje izkušnje, svoje znanje in ljubezen posvetil duševno prizadetim otrokom, tistim, ki so najbolj potrebni velike in nesebične ljubezni, razumevanja, predvsem pa dobrega učitelja.

Srečal sem ga v pisarni Zavoda. Po naravi je zelo skromen in zelo nerad govori o sebi.

Kdaj ste pričeli svojo učiteljsko pot? »Leta 1925 sem diplomiral na mariborskem učiteljskem in pričel sem seveda takoj učiti. Prvič pa sem pravzaprav stopil v razred že mnogo prej. Že pet rodov nazaj je naša družina učiteljska. Moj praded je kot upokojeni vojak, ki je znal pisati in brati, začel poučevati svoje sosačane. Moj oče pa je bil nadučitelj v Sentilju. Kot mlad gimnazijec sem ga večkrat prosil, če lahko grem učiti v razred. Dovolil mi je in tako sem začel učiti, ne da bi vedel, da je za to potrebno kako posebno znanje.

Kje vse ste že učili? »Lahko bi rekel, že po vsej Sloveniji. Začel sem na Koroskem, nato pa sem učil v Slovenskih goricah, Savinjski dolini, med zasavskimi rudarji in sedaj v Celju.

Ko pa je zvedel, da ga vse to sprašujem zato, da bi o tem pisal, je takoj prenehel govoriti o sebi in mi dejal, da je še veliko več ljudi, ki mnogo bolj zaslužijo hvalo kot on.

Toda ta kratki zapis bom vseeno objavil, ker je dober učitelj in človek. Tudi mi mu želimo, kakor njegovi kolegi se mnogo zdravih in srečnih let.

Stipe

PREDAVANJI O GLASBI IN ATLETIKI

Delavska univerza v Celju je organizirala spet dve zanimivi predavanji. V torek je predaval kompozitor in dirigent Bojan Adamič o »Plesni in zabavni glasbi«. Predavanja so spremljali pesnetki z magnetofonskega traku.

Prihodnji torek bosta predavala v Celju generalni sekretar Evropske atletske federacije tov. Artur TAKAČ in telovadelec MIRO CERAR in sicer o Tokiu, mestu letošnjih olimpijskih iger.

Predavanje bo v Narodnem domu ob 19.

TRETJI CIKLUS PREDAVANJ

Delavska univerza v Slovenskih Konjicah bo pričela s tretjim ciklom predavanj večerne politične šole. V njem bodo obravnavali vprašanje gospodarstva od proizvodnje do trga.

Damjana Videnšek. Končno se je pokazal napredek pri pevki Zohar Zlati, zlasti v melodiji iz opere M. Butterfly. Šolski orkester pod vod-

Med koncertom v Narodnem domu

stvom prof. Dušana Sancina je dostojno zaključil lepo prireditev.

DEDEK MRAZ V ŠOŠTANJU

Ze ves teden pred novim letom so otroci Soštanja praznovali svoj praznik — novoletno jelko. Društvo prijateljev mladine in krajevna skupnost sta jim pripravila bogat spored prireditev in praznovali so že od 26. decembra dalje. Vse te prireditve so si ogledali vsi šolski in izvensolski otroci iz Soštanja in okoljskih sol.

Soštanj pa je obiskal tudi dedek Mraz. Otroke je najbolj vleklo v pravljčni gozdček, ki je bil okrašen s čudovitimi barvnimi žarnicami in sredi katerega sta kraljevali hišica iz smrekovega lubja in velika raketa.

NARODNO GLEDALIŠČE IZ SKOPJA BO GOSTOVALO V CELJU

Na svoji večmesečni turneji po Jugoslaviji se bo skopsko Narodno gledališče ustavilo tudi v Celju. V strahovitem potresu 26. julija prejšnjega leta tudi njihovi gledališki hiši ni bilo prizaneseno. V Skopju ni ostala cela niti ena zgradba z dvorano, tako da so bili igralci primorani nastopati na prostem — igrali so že ne celih dvajset dni po katastrofi — pred zmedeno,

obupajočo publiko, ki jim je iz želje po pozabi in iz hotenja po novem življenju aplavdirala, in prav ti nastopi so bili znamenje neuničljive volje po nadaljevanju in obnovi. Danes skopsko gledališče spet živi in dela, gostuje po drugih makedonskih mestih, v mesecu decembru pa je odšlo na večmesečno turnejo, v kateri sodelujeta tudi Opera in balet. Na turneji bodo ostali vse dotle, dokler ne bo zgrajena v Skopju začasna montažna gledališka hiša. Naj ob tem skromno omenimo, da so za obnovo njihove gledališke hiše prispevala svoj delež vsa jugoslovanska gledališča, med njimi tudi Slovensko ljudsko gledališče Celje.

V Celju se bodo makedonski umetniki predstavili z dvema Nušičevima deloma. Iz njihovega repertoarja smo izbrali prav Nušiča, da bi z njim proslavili jubilej tega velikega srbskega komediografa, čigar 25-letnico smrti in stoletnico rojstva praznujemo prav to leto. Kot kuriozum bomo zapisali, da bodo Slovencem Makedonci predstavili srbskega avtorja.

Prvi večer, v ponedeljek, 20. januarja bomo videli Nušičevo komedijo »Pokojniki« (v vlogi sreskega načelnika znani Petre Prličko), naslednji večer, 21. januarja pa komedijo »Sumljiva oseba«. Celjsko občinstvo vabimo, da se temu gostovanju Skopljanec, ki se nam bodo predstavili z našim popularnim komediografom, polnoštevilno odzove in tako posredno pripomore k rasti njihovega gledališča.

Interpreta skopskega narodnega gledališča na sceni

Družinski prispevek k šolski reformi

(Slika, ki se ponavlja vsak teden in v kateri je glavna in edina oseba učenec petega, šestega, sedmega ali osmega razreda katerekoli osnovne šole.)

Ponedeljek: Mama, daj mi dva kovača, da kupim »Mali časopis«.

Torek: Oče, daj mi denar za »Tehnični časopis«.

Sreda: Mama, tri kovače za »Kekcas«.

Cetrtek: Oče, daj denar za »Biološki list«.

Petek: Mama, daj mi denar za »Mladino«.

Sobota: Oče, potrebujem denar za »Prirodo«.

S polic študijske knjižnice

Broz J. Vojna djela, I-III Beograd S. 23322.

Hronologija naprednog radničkog i narodnooslobodilačkog pokreta Beograda. Beograd 1960. S. II. 2478.

Humo O.: Problem vremena kod Stierne i Prunsta. Beograd 1960. S. 23323.

Marušić B.: Istra u ranom srednjem vijeku. Pula 1960. S. 18944/3.

Novosti na području pravnega urejanja delovnih razmerij v FLR Jugoslaviji. Ljubljana 1961. S. II. 2281/12.

Pribečević B.: Socijaldemokratija danas. Beograd 1962. S. 22992/16.

Simić D.: Eksplozivni Laos. Beograd 1962. S. 22992/17.

Zlydnev V., D. Markov, A. Sobkovič: Antologija bolgarskoj poeziji. Moskva 1956. S. II. 2406.

Aleksić R., A. Mičević: Karakteristike socijalističke revolucije u Jugoslaviji. Beograd 1961. S. 23375.

Brooks W. van: Starejša ameriška književnost. Ljubljana 1962. S. 23341.

Crnja Z.: Filmska umjetnost. Zagreb 1962. S. 23366.

Howells W. W.: Nastajanje človeštva. Ljubljana 1962. S. 23336.

Leopardi G.: Dijalozi i eseji. Zagreb 1961. S. 23342.

Ratković R.: Ogledi o problemima savremenog društva. Beograd 1961. S. 23371.

Ricardo D.: Načela politične ekonomije in obdavčenja. Ljubljana 1962. S. 23351.

Supek R.: Prvi oblici dječje društvenosti. Beograd 1960. S. 23358/1.

Splošni tehniški slovar. I. Ljubljana 1962. S. C. 7.

Zwitter F., J. Sidak, V. Bogdanov: Nacionalni problemi v habsburški monarhiji. Ljubljana 1962. S. 23399.

Böhm K., R. Dörge: Gigant atom. Zagreb 1960. S. 23300.

Freskobildnisse der Frührenaissance. Wien 1941. S. III. 12.

Istorija Francuske. I-II. Beograd 1961. S. 18893/3,6.

Knjižnica je odprta vsak delavnik od 8. do 18. ure, ob sobotah pa samo od 8. do 15. ure.

FELJTON — FELJTON — FELJTON — FELJTON — FELJTON — FELJTON

Slavko Belak: Celjski filmski spored v preteklem letu

SE MALO STEVILK

PRIMERJAVA s preteklimi leti kaže, da iz leta v leto raste število predvajanih filmov, primerjava z lanskim letom pa tudi, da raste tudi število obiskovalcev. Tako je število predvajanih filmov raslo od 269 v letu 1960 na 275 v letu 1962, 290 filmov lani in 316 filmov letos. Prav tako raste obisk od 639.129 v letu 1961 na 672.085 predlani, do približno 750.000 obiskovalcev lani. Lanska številka je seveda približna.

ZANIMIV je tudi sestav filmov, ki so bili, oziroma ki so še na sporedu. Ameriških filmov, ki so 1962 sestavljali slabo četrtino vseh filmov, je bilo lani 30 %, samo 9%. Prav tako se je zvišalo število predvajanih jugoslovanskih filmov 39 na 44, nemških od 22 na 30, sovjetskih od 25 na 28 in angleških od 15 na 17. Padlo pa je število predvajanih italijanskih in francoskih filmov. Skupno je bilo predvajanih 316 filmov, 210 premierskih in 106 repriznih.

PRI povprečnem obisku filmov so na prvem mestu španski s 472 gledalci na predstavo, sledijo nemški s 367 obiskovalci, ameriški s 365 obiskovalci, dalje mehiški, italijanski, egiptovski, na sedmem mestu so jugoslovanski filmi s povprečnim obiskom 298 obiskovalcev na predstavo, sledijo francoski, japonski, angleški, na zadnjem mestu pa obiska pa so madžarski filmi, ki so imeli samo 90 gledalcev na predstavo.

NA skupno število obiska v tekočem letu je vplivalo še eno dejstvo, namreč zaradi raznih vzrokov je odpadlo nad 30 predstav.

KAJ SMO VIDELI

MED pomembnimi filmi, ki so bili v tem letu na sporedu, smo videli nekaj zares imenitnih del.

OD jugoslovanskih filmov moramo se enkrat omeniti KOZARO, IZ OČI V OČI, DESANT NA DRYAR, NEVARNO POT in SAMORASTNIKE.

MED ameriški filmi ne moremo mimo filmov izpred tridesetih let, ki smo jih z veseljem sprejeli. To so predvsem Sporedi kratkih filmov najbolj znanih komikov, ki smo jih ponovno gledali v filmih VSE ZA SMEH, V SVETU KOMEDIJE, NA DIVJI ZAHOD. Razen teh omenimo še mojstrovino Arthurja Penna ČUDODELKA, Elie Kazana RAZKOSJE in TRAVI, Sindeya Lumeta NJENO EDINO LJUBEZEN, Freda Zinnemanna NUNO, Julesa Dassinja GROBO SILO, VRNITEV V MESTECE PAYTON, drugi del po romanu Grace Metalious.

ITALIJANI so se nam predstavili predvsem s psevdogodovinskimi spektakli, Morda bi veljalo omeniti le še Blasettijevo reportažo LJUBIM, LJUBIS.

MED nemški filmi velja omeniti predvsem Standtova filma MORLECI SO MED NADI in DEZERTER, Med francoski filmi omenimo Alberta Lamorissa POTOVA, NJE Z BALONOM ter Roberta Hosseina NOČ VOHUNOV, razen tega pa še celo serijo kriminalk.

POSEBNO so omenbe vredni Bergmanovi filmi ŽENSKA ČAKAJO, POLETJE Z MO-NIHI in GOZDNE JAGODE, ki so predstavljali švedsko kinematografijo.

Da smo se dopodrobno spoznali s špansko kinematografijo, smo že omenili, saj so španski filmi najbolj obiskani. Kaj več o njih pa skoro ne bi govorili.

NEKAJ NAČELNIH VPRAŠANJ

OB vsem naštetem se nam odpira vrsta vprašanj, ki bi nanje želeli odgovor. ZAKAJ, na primer, predvajajo španski filmi celih 13 dni, jugoslovanskega (KOZA-

RO, na primer) pa so sneli s sporeda že po šestih dneh?

ZAKAJ distributerji ne morejo podaljšati predvajanja jugoslovanskega filma, kadar vlada zanimanje zanj? Kako si distributerji predstavljajo tolikokrat omenjeno pomoč jugoslovanskemu filmu.

ZAKAJ se nam Slovencem maščuje vztrajno zahtevanje slovenskih podnaslovov pri filmih s tem, da nam podnaslovijo črno-belokopijo, čeprav sicer predvajajo film v koloru? Kdaj bomo lahko zavrnilo tehnično slabo kopijo filma, zaradi katere zdaj prekinjamo operaterja, ki iz nejasnega filma ne more omogočiti jasne projekcije? Mar se distributerji ne zavedajo, da si s tem režejo vejo pod seboj, saj se že tako pozna vse večje število televizorjev?

ZAKAJ niso vsi filmi opremljeni z lepaki in z reklamnimi programi? Kdo so tisti ljudje, ki predstavljajo pri distributerjih družbene organe? Koga lahko krivimo za vrsto nevednosti, s katerimi distributerji ngajajo (kako naj to drugače imenujemo?) kinopodjetjem? Mar bo res treba zbrati pogum in za nekaj časa bojkotirati vsa tista distributerska podjetja, ki ne upoštevajo sklenjenih pogojev? Mar je najemnina, ki jo plačuje za filme celjsko kinopodjetje, za distributerje manj vredna kot najemnina drugih kinopodjetij?

ZAKAJ predstavljajo domači filmi tako skromen odstotek v repertoarju?

ZAKAJ predvajajo v poletnih mesecih v Celju večinoma same vrednejše filme, v zimskih mesecih pa trpajo programe s samo plažo?

ZAKAJ ne moremo v letnem kinu gledati tudi premierskih filmov kot povsod drugod?

(Se nadaljuje)

ČITAJTE Celjski tednik

Še tak lisjak se nazadnje ujame

V sredo se je začela sodna obravnava obtoženega **Lea Laknerja**, upravnika gostinskega podjetja »Planinka« na Ljubnem, ki je kot odgovorna oseba gospodarske organizacije zlorabil zaupanje in položaj ter si proti pravno pridobil premoženjsko korist.

Obtožnica mu očita, da je v imenu podjetja nabavil pri trgovskem podjetju »Merkator« iz Ljubljane velike količine raznega špecijskega blaga v skupni nabavni vrednosti preko 4.700.000 dinarjev, katerega je nato v podjetju mimo evidence prodal na svoj račun, s čimer je ustvaril dobiček v vrednosti 1.500.000 dinarjev. Ravno tako je na svoj račun dobavil več kot 9.000 litrov vina od celjske podružnice »Slovenija vino« in privatnikov na imena raznih kupcev. Vso to količino je nato mimo evidence prodal in ustvaril dobiček več kot 900 tisoč dinarjev.

Svoje nepošteno poslovanje je opravljal vse od 1957. leta, ko je prevzel v upravljanje točilnico. Prakticiral je, da je takoj po prejemu blagu, ki mu ga je nakazalo ljubljansko trgovsko podjetje »Merkator« na podlagi faktur, le-te uničeval, prejeeto blago pa prodal in poravnal fakture. Obtožnica mu očita 73 faktur, ki jih je uničil. Pri pregledu kopij faktur pri podjetju »Merkator« je bilo ugotovljeno, da so uničene fakture glasile na več kot 4.700.000 dinarjev.

Obdolženec svojo krivdo deloma priznava in navaja, da je prvo fakture v zvezi z inkriminirano nabavo in prodajo blaga poravnal z lastnim

denarjem, nadaljnje fakture pa je baje poravnal z doseženim izkupičkom, ki ga je ustvaril s prodajo špecijskega blaga in vina mimo evidence Gostišča »Planinka« Ljubno. Takoj po nabavi špecijskega blaga je prispelo blago razdelil in določil katere količine bo plačal z gotovino in katere evidencial. Blago plačano z gotovino je nato posebej vskladil v kleti, fakture pa uničeval. Obtoženi Leo Lenker svojo krivdo zanika in svoje nepošteno

poslovanje utemeljuje z dejstvom, da gostišče ni imelo dovolj velikih skladov za nabavo večjih količin, da izkupiček ni koristil zase, temveč je iz njega nakupoval potrebno opremo, plačeval pomožno gostilniško moč in urejeval gostišče.

Tudi drugi dan razprave je obtoženi Leo Lakner zanikal in zmanjševal svojo krivdo. Vse njegovo malomarno in nepošteno poslovanje je dobilo pravo sliko šele po poročilu izvedenca.

Do izida lista sodba še ni bila izrečena, zato bomo o tem poročali prihodaj.

Prometna kronika

V zadnjem tednu je bilo na našem področju zelo malo prometnih nesreč. Namreč je ena, ki je omembe vredna. Pozna se, da so vozniki spravili vozila v garaže na zimsko spanje. Obenem pa so tudi vozniki zaradi slabega stanja cest zelo previdni in ne vozijo hitro. Upamo, da bo tako vedno!

AVTOMOBIL V AVTOBUS

V ponedeljek se je pripetila v Slovenskih Konjicah manjša prometna nesreča. Iz dvorišča podjetja Konus je pripeljal na glavno cesto vprežni voz Franc Pučnik. Ravno tedaj pa je iz smeri Celja pripeljal avtobus, ki ga je vozil šofer Ivan Ajd. Ker je na cesti opazil vprego, je začel močno

zavirati. Za njim je v prekratki razdalji vozil osebni avto MB 59-02 voznik Albert Felician in se je zaletel v zadnji del avtobusa. Pri tem je nastalo na osebni avtomobilu za približno 200 tisoč dinarjev škode.

TRAM V DIMNIKU SE JE VNEL

V soboto je začelo greti tudi na Osnovni šoli v Vitanju. Skozi dimnik na podstrešju je bil namreč speljan tram. Ta se je vnel in začelo je greti. Požar so takoj opazili in tudi sami pogasili. Toda vseeno je pogorelo okrog 20 kvadratnih metrov stropa na podstrešju. Škoda je približno 100 tisoč dinarjev.

POGORELA JE ZIDANICA

V torek je v Gruščah pri Dramljah nastal iz še nepojasnjenih vzrokov požar, med katerim je pogorela streha na zidanici, ki je last Alojza Kajba.

Gibanje prebivalstva

CELJE

Od 30. 12. 1963 do 5. 1. 1964 se je rodilo 37 dečkov in 29 deklic.

POROČILI SO SE:
LEOPOLD PECKO, delavec iz Ložnice in MARIJA POTOČNIK, delavka iz Slatine v Rožni dolini, DIMITRIJ JOŽEF ČERNE, dipl. ing. kemije iz Celja in ZORA BRODNIK, uslužbenka iz Zidanega mosta, IVAN AVGUSTINCIC, ključavničar in SILVA ČOKAN, šivilja, oboje iz Celja, RADE RADOJČIĆ, oficir in DANICA TOMIĆ, gospodinja.

UMRLI SO:
Nikolaj PAVLIČ, soboljkar iz Stor (21 let), Mile IRŠIČ, novinar iz Celja (74 let), Ivan ROZMAN, upokojenec iz Podčetrtka (56 let), Ana CEHOVIN, upokojenka iz Hude jame (71 let), Alojz PAVLIN, upokojenec iz Celja (61 let), Stanislav SLATINEK, otrok iz Slatine (7 mesecev), Jurij KOTNIK, upokojenec iz Velenja (65 let), Bernard WLAŤAVSKY, upokojenec iz Celja (74 let), Zofija STAMOL, osebna upokojenka iz Petrovc (77 let), Ana JERETIN, upokojenka iz Celja (74 let).

LASKO

POROČILI SO SE:
TOMSE Jože, zidar iz Trebevlj in JAGER Ivana, delavka iz Radeč, MARINC Vilijem, delavec iz Radeč in HOČEVAR Marina, delavka iz Gorlice, POTRPN Anton, delavec iz Borovaka in ZUPAN Stanislava, nameštčenka iz Jagojnice, CEC Franc, delavec iz Jelovega in NOVAK Mihaela, delavka iz Starega dvora, SEVSEK Avgustin, kmetovalec iz Dobovice in ZUPAN Jožeta, kmetovalec iz Kala pri Sentjanju, GUČEK Ivan, avtoelektričar iz Gorice pri Dobju in Ljudmila STAUT, poljedelka iz Panč, JEREB Vincen, zidar iz Lahovnega in HRASTNIK Vida, poljedelka iz Polane.

UMRLA JE KNEZ Amalija rojena VREČKO (68 let) gospodinja, iz Gozdeca. Rodila se je ena deklica.

ZALEC

Rojen je bil 1 deček.
POROČILI SO SE:
KOMERICKI Jože, ključavničar iz Petrovc in TURNSEK Ana, prodajalka iz Zaloge Gorice, PODLIPNIK Franc, mesar iz Studene in KUNDIJI Ivana, delavka iz Lipovca, Šmarje pri Jelšah.
UMRLI SO:
TRNOLSEK Adolf, (24 let) rudar iz Kul. BRINOVEC Ivan, (78 let), preuzičkar iz Vranskega, KLANČNIK Marija, (80 let), kmetovalka iz Polzele, SLOKAN Marija, (60 let), upokojenka iz Sp. Gorč, ROBIC Reza-lja, (75 let) socialna podpiranka iz Polzele, KALISNIK Martin, (79 let).

Pomočniki in svetovalci

V novem letu smo se spomnili tudi miličnikov-prometnikov, ki dan z dnem urejajo promet in pazijo, da bo voznika po naših cestah čimbolj varna. Se vedno je precej ljudi, ki jih gledajo z nepravilnimi očmi, in vidijo v njih vse kaj drugega, kot to kar so v resnici — garaži, ki jih ne ustavi ne slabo vreme, ne druge ovire na mestu, kadar jih ljudje potrebujejo.

Zato preberite ta zapis, da boste skozi reporterjeve oči videli vsaj delček njihovega dela in naporov, ki jih morajo prenašati na naših cestah.

»Nekaj mi diši, kot bi se mi motor preveč grel. Pa nič ne vidim.«
Franček mu je posvetil z baterijo in mu pomagal poiskati napako. In kaj je bilo. V Agroservis so mu ta dan dali v hladilnik »antifriz«. Pri tem so slabe pritrili vijak in voda je curjala iz hladilnika.

Pozno je že bilo. Vračali smo se iz Laškega proti Celju. Mimo nas je pripeljal tovorni avto in šofer ni zasenčil luči. Malo je manjkalo in zavozili bi s ceste. Orbnili smo in zapeljali za njim. Ko ga je Milutin ustavil je takoj »zavohal«, da bo tukaj verjetno kakšna kapljica alkohola preveč.

»Alkoholeste je pokazal, da je v resnici popil precej alkohola. Da, tudi zaudarjalo mu je iz ust kot kakemu staremu pijancu.«

»Koliko pa ste popili?« ga vpraša.
»Popio sam dva gemišta (vino s sifonom) i jednu pivu« pravi šofer, ki je vozil prašiče iz Varažдина v Laško.

Zalostno so krulili prašiči, ko je moral šofer obrniti in voziti za nami do bolnice, kjer so mu odvzeli kri.

Po odvzemu pa je moral počivati do jutra, ko je lahko odpeljal avto s pujski, ki so do tedaj lepo čakali v garaži. Toda samo do Laškega, potem je moral pustiti voznika dovoljenja na postaji LM, dokler sodnik za prekrške ne določi o kazni.

Delavni dan obeh dežurnih miličnikov se je podaljšal do pol dveh zjutraj, ko so bile opravljene vse formalnosti okrog odvzema krvi in nastavitve prašičev, da ne bi zamrzili na mrazu. In obenem z njuno se je končala tudi moja turneja ter sem se lahko doma pošteno ogrel v topli sobi.

Stipe

Mraz. Zivo srebro se je spustilo na — 15°C. Pekoč mraz, ki ga veter pripriha v slaherni koticke telesa, neusmiljeno žge. Oblačino in megleno nebo pa obeta, da bo še snežilo. Ulice so živahne in ljudje hite v raznih smereh...

Ura je trinajst. Na postaji LM me miličnika Franc Lajner in Milutin Novokmet že čakata. Vsemdo se v belo plavi FIAT 1100 in turneja se prične.

Določen nam je bil odsek ceste proti Velenju; zvečer pa proti Laškemu. Gotovi bi morali biti ob trinadvajseti uri.

Do Velenja se ni zgodilo nič posebnega. Le cesta je bila precej slaba, slabo spluzena. Kako je bilo že pred dnevi?

Sneg. Prvi sneg. Otroško veselje. Po strmini nad cesto sankarji. Mnogo jih je. Otroci so prišli na svoj račun.

»Dajmo! Kdo bo prvi na cesti?!« Sedaj je Jožek prvi. Toda tudi Janezek noče zaostajati. Pokazal jim bo, kaj vse on zna. Požene se v dolino. On ne bo prisankal samo do ceste. Celo preko nje se bo pognal. Preko škarpe na drugi strani pa bo skočil. Ko pa pride do ceste...

Zalostno je potem opazoval druge otroke, ko so se sankali. On, s svojo okorno nogo v mavcu, se ni mogel veseliti skupaj z njimi. Toda bila je še sreča, da je imel avto snežne gume in da so zavore prijele. Drugač bi bilo še huje.

Soštanj. Na klanec se triletni fantek sankal. S težavo vleče sanke spet do roba nad cesto, od koder se nato spusti. Prav do ceste tečejo sanke po gladkem snegu.

Ko smo se pripeljali mimo, je ravno vlekel sanke proti vrhu. Iz beloplatega avtomobila je izstopil miličnik Franček, ga prijel za roko in odpeljal proti domači hiši. Mati je ravno pospravljala.

— Tovarišica, pazite na otroka. Sankal se je na cesti. Lahko bi ga avto povozil.

— Kaj boste sedaj še otrokom dajali kazni. Pustite jih pri miru. Tudi otrok se mora sankati. Pravkar sem ga poslala ven.

Le kako more biti mati tako kratkovidna?

Ko smo se vračali proti Celju so opazili ob poti tovornjak. Šofer se je sklanjal nad motorjem. Franček je stopil k njemu in ga vprašal, kaj je narobe.

Z letnega občnega zbora celjske podružnice združenja šoferjev in avtomobilmehanikov

POZOR - NIMAŠ PREDNOSTI!

Današnji sestavek smo posvetili dejavnosti podružnice združenja šoferjev in avtomobilmehanikov občinske skupščine Celje za leto 1963.

Ta organizacija deluje že več kot 10 let in ima sedaj že 310 članov. Osnovne naloge organizacije so: strokovna vzgoja, preventivna dejavnost v prometu, tovarištvo na cesti in skrb za tehnično zaščito osebja, ki je zaposleno v prometni stroki.

Nekatere akcije, ki so bile izvedene letos so dokazale, da je združenje opravilo svoj obstoj. Spomladansko testiranje, povezano s strokovnimi predavanji, je voznike motornih vozil pritegnilo v velikem številu. Rezultati pa so pokazali, da imajo poklicni šoferji odlično znanje. Spomladi so organizirali akcijo »Prometni znaki — čimtelji varnega prometa«, ki je tudi zelo uspešna, saj je v povorki sodelovalo nad 30 motornih vozil članov združenja.

V zvezni akciji »Zavarujmo otroka v prometu«, je celjska podružnica iz-

vedla več predavanj združenih s predvajanjem filmov o prometu. Teh predavanj se je udeležilo nad 1700 solo-obveznih otrok.

V decembru so organizirali prireditve »Pokaži kaj znaš o prometu«. Ekipa, ki je zmagala, je dobila od podružnice lepo nagrado.

Konec decembra pa je imela podružnica svoj letni občni zbor. Ugotovili so, da je velika ovira pri delu, pomanjkanje prostora. Podružnica namreč sploh nima svojih lastnih prostorov. S tem in še z drugimi problemi se bo v bodoče ukvarjal novozvoljeni 11-članski odbor.

Ugotovili so še, da je na celjskem področju evidentiranih 734 poklicnih voznikov motornih vozil. Od teh pa jih je manj kot polovica včlanjenih v organizacijo. Zato bi bilo zaželeno, da bi se čimveč šoferjev vključilo v to svojo organizacijo.

Okrajna komisija za varnost prometa

K PRIMERU POKLICNEGA HUMANIZMA

V »Celjskem tedniku« je bil v 1. številki objavljen članek pod naslovom »Primer poklicnega humanizma«.

Ker se v članku posplošno meče slaba luč na moralno etični lik zdravnika, je podružnica SZD v Celju nezadovoljna in se vsi člani počutijo prizadete.

Menimo, da bi se pisec (pa tudi uredništvo), moral zavzeti za objektivno prikazovanje resnice ter se izogniti posploševanju, kajti številni zdravniki v celjskem okraju imajo avtomobile in z njimi opravljajo tudi svojo poklicno dejavnost.

Če bi bilo v članku navedeno ime zdravnika, bi luč, kakršno članek meče, padla na storilca, kajti tudi zdravniško društvo nehumani odnos posameznika obsoja, saj se zavzema in izvaja načela etike zdravstvenih delavcev, ki so bila pred nedavnim sprejetjem, na Zvezi zdravniških društev v Beogradu in ki velja kot osnovni zakon za vse zdravstvene delavce v pogledu moralno etičnih obveznosti.

Podružnica zdravniškega društva je pripravljena proučiti dogodek, ter je že dosedaj podvzela določene korake. V kolikor se bomo prepričali, da so navedbe v članku točne, bomo zoper zdravnika sprožili postopek in ga predali častnemu razsodišču pri slovenskem zdravniškem društvu.

Dejanje, kakršno je opisano, namreč iz moralno etičnih vidikov obsojamo vsi, kot člani društva in menimo, da ni prav, če se obdolženca ne imenuje poimenično, ker se počutimo pri posploševanju prizadete, ker opravljamo enak poklic kot obdolženi.

Z nekonkretnim obveščanjem javnosti ter s posploševanjem in prikritim roganjem moralno etičnim načelom, ki so v zdravstveni službi vsaj toliko pomembna kot pozitivna zakonodaja, se izpodbija ugled zdravstvenih delavcev in vtilva nezaupanje do njihovega dela ter se jih

po nepotrebnem izpostavlja sumničnemu, katerih prav gotovo ne zaslužijo. To pa pomeni tudi družbeno škodo.

Odbor podružnice zdravniškega društva v Celju

DODATEK UREDNIŠTVA

Zal nam je, da v članku Primer poklicnega humanizma, ki je bil objavljen v zadnji številki, nismo objavili tudi imena. Toda razlog je opravičljiv — nismo ga namreč vedeli. Izvor informacij pa je potrdil, da gre za istega voznika, dr. Uroša Vizjaka, o katerem je pisalo Delo z dne 16. decembra lani. O zadevi bomo še pisali, ko bo do kraja raziskana.

REPA, ZELJE IN FIZOL — NAJBOLJ ISKANI PRIDELKI

V debel plišast plašč in rjavovo volneno ruto zavita ženi-ka je zadovoljno ploskala z rokami.

»Saj ni čudno!« mi je dejal tržni nadzornik, tovariš Murko. »V manj kot pol ure je prodala dve polni vedri kisle repe. To pa je v teh dneh lep uspeh, saj mnogi prodajalci ure in ure čakajo na kupec. In neredkokdaj se primeri, da se vrnejo domov z vsem, kar kar so prinesli prodajat. Pozimi so pač repe, zelje in fižol najbolj iskani pridelki.«

Tako je torej v teh dneh na celjski tržnici, Slaba preskrba, slabo povpraševanje in srednje cene. Zdaj je s tržnice izginila še solata, tako da kaj posebnega res ne moremo kupiti. Krompir je še vedno po 45 do 48 dinarjev, kislota zelje po 80 do 100, kislota repa po 80, fižol pa po 200 do 310 dinarjev kilogram. Ohrovt so pretekli teden prodajali po 80 do 100 dinarjev, špinačo po 160, cvetačo po 220 in glav-nato zelje po 45 do 100 dinarjev kilogram. Morda vas zanimajo še cene sadja. Jabolka bi v teh dneh lahko kupili za 70 in 100 dinarjev, hruške za 200, suhe slive 250 in 320 pomaranče so po 290, limone pa po 260 dinarjev kilogram. Na tržnici je bilo tudi nekaj orehovitih jederc po 1000 do 1100 dinarjev in orehov v lupinah po 300 dinarjev.

Jajca so prodajali po 37 do 45 dinarjev, perutnino pa po 700 do 1500 — samo srečen tisti, ki jo je dobil!

Državni sekretariat za Narodno obrambo — Personalna uprava

razpisuje za leto 1964

NATEČAJ

za sprejem gojencev v sledeče vojne šole:

1. Pešadijske podoficirske šole
2. Artilerijske podoficirske šole
3. PA artilerijske podoficirske šole
4. Inžinerske podoficirske šole
5. Podoficirske šole oklopnih edinic
6. Podoficirske šole ABH
7. Podoficirske šole edinic za veze
8. Prometne podoficirske šole
9. Sanitetne podoficirske šole
10. Podoficirske šole za veze — tehnična služba
11. Tehnične podoficirske šole
12. Letalske mehanične podoficirske šole
13. Letalske podoficirske šole za veze
14. Vojno pomorske podoficirske šole
15. Mornariške tehnične podoficirske šole
16. Šole za vojaške godbenike
17. Za učence gimnazije Državnega sekretariata za narodno obrambo

Rok za vložitev prošnje preko organa za narodno obrambo občinske skupščine je do 10. februarja 1964. leta. Tam dobijo kandidati tudi vse ostale informacije v zvezi z natečajem in šolanjem v navedenih vojnih šolah.

OBJAVE IN OGLASI...

IZLETI V FEBRUARJU:

KOLN — šestdnevni izlet z vlakom na mednarodno razstavo pohištva in opreme (od 20. do 23. februarja);

STUTTGART — šestdnevni izlet z vlakom, združen z ogledom mednarodne razstave stekla, porcelana in keramike;

OFFENBACH — pešdnevni avtobusni izlet na mednarodno usnjarsko razstavo;

BENETKE—TRST — dvodnevni avtobusni izlet za delovne kolektive in organizacije;

TRST—GORICA — eno- ali dvodnevni izlet z avtobusom za delovne kolektive in organizacije.

Pred vsakim izletom obiščite turistično podjetje Kompas — Celje. Organiziramo kolektivna potovanja in izlete po Jugoslaviji in v inozemstvo z modernimi turističnimi avtobusi, z rednimi in posebnimi vlaki, ladjami obalne in rečne plovbe in posebnimi letali. Kompas — Celje posreduje prodajo vseh vrst vozovnic za železniški, pomorski in letalski promet. Kompas posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov, vizumov ter menja tuja plačilna sredstva in sprejema depozite.

Kompas Celje daje brezplačno vse prometne in turistične informacije, prodaja razglednice, zemljevide, spominke, filatelistične znamke itd. Pred vsakim potovanjem se posvetujte v poslovalnici.
Se priporoča: Kompas — Celje Tomšičev trg 1 — tel. 23-50

GLEDALIŠČE

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

Petek, 17. januarja 1964 ob 15.30: Juro Kislinger: IZLET, I. solski abonma. Stojšiča so še na razpolago.

Sobota, 18. januarja 1964 ob 10.30: Juro Kislinger: IZLET. Zaključena predstava za osnovno šolo Zalec.

Sobota, 18. januarja 1964 ob 19. uri: O'Neill: STRAST POD BRESTI. Abonma za delovne organizacije. Vstopnice so še na razpolago. Predprodaja vstopnic dan pred predstavo od 17. do 19. ure, na dan predstave dve uri pred pričetkom.

Ponedeljek, 20. januarja 1964 ob 19.30: Branislav Nušič: POKOJNIK. Gostovanje Drame narodnega gledališča Skopje. Predprodaja vstopnic dan pred predstavo — v nedeljo od 17. do 19. ure, na dan predstave dve uri pred pričetkom.

Torek, 21. januarja 1964 ob 19.30: Branislav Nušič: SUMLJIVA OSEBA. Gostovanje Drame narodnega gledališča Skopje. Predprodaja vstopnic dan pred predstavo in na dan predstave od 17.30 do 19.30 ure.

PREMIERA ODPOVEDANA

Opravičujemo se občinstvu, da smo morali premiero Rivemale komedije »Rezervist« zaradi bolezni v ansamblu premakniti za teden dni na petek 31. 1. 1964 ob 19.30 uri.

Občinstvo obveščamo, da bo »STRAST POD BRESTI« v Celju zadnjikrat na repertoarju v soboto 18. januarja. Vstopnice vseh vrst so na razpolago.

V ponedeljek in torek, 20. in 21. januarja bo na svoji turneji Narodno gledališče iz Skopja gostovalo — tudi v Celju. Uprizorilo bo komediji Branislava Nušiča POKOJNIK in SUMLJIVA OSEBA. Vstopnice so že v prodaji.

KINO

KINO »Svoboda« Sempeter v Sav. dolini

18. januarja 1964 »ALI SO SE ANGELČKI«, švedski barvni film

19. januarja ob 16. uri »SREČNO KEKEC«, slovenski barvni film

19. januarja ob 19.30 »ALI SO SE ANGELČKI«, švedski barvni film

22. in 23. januarja »GORINGOV SOSOLEC«, zahodnonemški film

KINO SEVNICA

18. in 19. januarja 1964 »PRIJATELJ JOE«, ameriški film

22. januarja 1964 »MED CASOM IN VEČNOSTJO«, nemški film

PRODAM

SREDNJE VELIKO posestvo prodam, ali pa dam v najem. Celje, Zagrad 108. VILO v Celju na »Otoku« z lepim vrtom in zazidalno parcelo prodam. Eno stanovanje takoj vseljivo. Vranjek, Trubarjeva 5/1.

PRODAM bariton, tenor in alt saksofon. Gorjanc, Celje — Plečnikova 8.

NOV »TOBI« štedilnik in ročni voziček prodam. Celje, Teharska cesta 50.

NOVO OPREMO za otroško sobo in električni brivski aparat »Remington« prodam — tudi na ček. Naslov v upravi lista.

MOPED »Tomas-Puch« poceni prodam. Stanete — Sempeter.

PRODAM tračno žago, skobelnik in vodni brus. Celje, Gesta v Laško 12.

DOBRO OHRANJENO kuhinjsko kompletno opremo in »Goranc« štedilnik prodam. Ogled od 14. ure dalje — Celestinova 19.

KUPIM

RABLJENO KOVINSKO STRUZNICO kupim. Naslov v upravi lista.

STANOVANJA

DVE MIRNI ŽENSKI brez otrok iščeta prazno sobo s posebnim vchodom v Celju. Naslov v upravi lista.

MLAJŠA ZAKANCA iščeta v bližini ali centru mesta prazno sobo. Najemšino plačata za leto vnaprej. Naslov v upravi lista.

SKROMNO SOBICO v centru mesta išče mlajši moški. Naslov v upravi lista.

TURIZEM

SNEŽNE RAZMERE
Celjska turistična zveza sporoča, da so na vseh zimsko-sportnih postojankah odlične snežne razmere za smučarje. Cene pensionov so zelo ugodne. Za zimski dopust in smučanje priporočamo: Andrejev dom na Slemenu, pension 1000 din, Celjska koča, pension 1400 din, Dom na Svetini, pension 1400 din, Logarska dolina, pension 1400 din, Mozirska koča, pension 1200 din, Gornji grad, pension 1200 din, Ljubno, pension 1200 din. Sni

ZIMSKA SEZONA V ZDRAVILISCIH
Celjska turistična zveza obvešča vse interese, da veljajo meseca januarja in februarja v zdraviliščih našega področja ugodne znižane cene. Rezervacije in informacije: Rogaska Slatina — Zdraviliško-gostinsko podjetje, Dobrna — Zdravilišče Dobrna, Laško — Hotel »Savinjac«.

MASKARADE V CELJU
Olepševalno in turistično društvo Celje sporoča, da prireja letos na pustno soboto svojo 37. TRADICIONALNO MASKARADO, na pustno nedeljo pa ob 15.30 6. cecilbansko maskarado, ob 17.30 pa 9. pionirsko maskarado. Predprodaja vstopnic za vse prireditve je v Turističnem informacijskem uradu v Stanetovi ulici poleg kina Metropol.

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 18. do 25. 1. 1964
Dr. CIRIL UMEK, veterinar
Celje — Kersnikova 37
(vogal Kersnikove in Dečkove ceste)

RAZNO

ZA ČISCENJE STANOVANJA dvakrat v tednu, plačam dobro poštenu in resni ženski. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Zanesljiv«.

ODDAM GARAZO na Ljubljanski cesti. Naslov v upravi lista.

59-LETNA POSESTNICA želi poznanstva s poštenim moškim vsele narave od 40 do 55 let, z zaposlitvijo ali pokojnino. Ločenci izključeni. Resne ponudbe z naslovom pošljite na upravo lista pod šifro »Miren dom«.

OPREMLJENO SOBO oddam upokojenki, ali izmenično zaposleni ženi za malo pomoč v gospodinjstvu. Vranjek, Trubarjeva 5/1.

IŠČEM INSTRUKTORJA (najraje profesorja) za matematiko in angleščino za 1. razred gimnazije — in za nadzor. Nudim dober honorar. Naslov v upravi lista.

GARAZO v bližini Gregorčičeve ulice ali na Otoku iščem. Naslov v upravi lista.

OBVESTILO

Cenjene abonente prošimo, da zamenjajo abonentske bone pri blagajni podjetja za nove najkasneje do 25. januarja 1964. S tem datumom prenehajo veljati dosedanja abonentski boni.

Hotel Evropa Celje

ZAVOD ZA POUČEVANJE TUJIH JEZIKOV V CELJU razpisuje štiri

mesečne magnetofonske, intenzivne tečaje tujih jezikov v spomladanskem semestru 1964, in sicer angleški, nemški, francoski, začetni in nadaljevalni, ter ruski in italijanski začetni, ki bodo vsi po dvakrat tri ure tedensko v popoldanskem in večernem času.

Turnus A se bo pričel ob 15.30 turnus B pa ob 18.15. Začetek pouka bo 20. februarja 1964. Učnina znaša za vse tečaje po 26.000 din za slušatelja in se lahko plača v 4 obrokih. Prijave s točno navedbo tečaja in turnusa pošljite na naslov: Zavod za poučevanje tujih jezikov, Celje, Cankarjeva 1, telefon 32-24.

V soboto, dne 25. 1. 1964 ob 10. uri bomo najboljšim ponudnikom na

JAVNI LICITACIJI

prodali: konjsko opremo, razne vozove in sani.

Licitacija bo v Tovarni usnja Soštanj.

Interesenti si lahko predmete namenjene prodaji ogledajo pred licitacijo.

TOVARNA USNJA SOSTANJ

Trgovsko podjetje »BAZEN« Velenje sprejme v delovno razmerje

3 TRGOVSKE POMOČNIKE-CE, mlajše moči iz tekstilne strojarstva in

1 ODDELKOVODJO za prodajo gospodinjstev potrebnih.

Nastop službe je možen takoj.

Pismene ponudbe pošljite s podatki o dosežanem službovanju na upravo podjetja Velenje, Koroška cesta 51. Ostali pogoji po dogovoru.

Trgovsko podjetje »Bazen« Velenje

Oglašuj v Celjski tednik!

IZID ŽREBANJA NAGRADNE KRIZANKE KOMUNALNE BANKE CELJE

Od 1257 sodelujočih so bili izžrebani naslednji:

- Lazar Jože, Latkova vas — Prebold 15.000 din
- Rezec Miha, Aero—Celje 10.000 din
- Čoh Ana, Celestinova 16 — Celje 5.000 din

Dobitniki naj dvignejo nagrade pri Komunalni banki Celje do 31. 1. 1964.

Pravilna rešitev:

(Glej vodoravno) V, skiff, amen, livar, drama, Amor, sičnik, Ada, Negri, Lepoglava, taksi, idan, vrana, burns, ob, daktil, ra, nos, ameba, polenovka, odij, načrt, ekonomat, moderato, na, kakadu, ura, uri, polt, al, ranar, n, asistenca, n, amortizacija, polet, izložba, ideja, revma, zanka, trdota, salon, ala, ernani, om, lak, viba, be, vila, depeša, redovanje, Naser, opet glad niansa nt log, oer, skok, puma, u, kvas, vg, lana okular, halme, iranec, cin, čar, por, aen, narezek, zapetnica, gs, aman, Lvov, enka, ren, ata, japonska, poni, tat, erozija, pigalle, r, ta, nika, nilla, kina, njasa, bi, jur, olimpiada, pokveka, Tokio, narava, imam.

Komisija za sklepanje in odpovedovanje delovnih razmerij Industrije volnenih izdelkov »Volna« Laško

razpisuje prosti delovni mesti:

- KNJIGOVODJA DOBAVITELJEV
- OBRATNI KNJIGOVODJA

Pogoji: Za obe mesti se zahteva popolna srednja šola — ekonomska šola, zaželjena pa je tudi praksa.

Vloge sprejema kadrovsko-spolni sektor vse do zasedbe delovnih mest.

»TAPETNIŠTVO« Celje, Mariborska c. 1 razpisuje prosta delovna mesta:

- TORBARSKEGA MOJSTRA in
- TORBARSKEGA POMOČNIKA

Pogoji: pod 1. torbarski mojster vsaj z 2-letno prakso na vodilnem delovnem mestu; pod 2. kvalificiran torbar.

Plača po TP. Stanovanja ni na razpolago.

Zavod za rehabilitacijo invalidov v Celju — Ipavčeva ulica 6

razpisuje dve delovni mesti:

- ORTOPEDSKEGA ČEVLJARJA
- VODJE KOVINSKE GALANTERIJE

Pogoji: pod 1. kvalificiran ortoped — čevljar, pod 2. visokokvalificiran delavec kovinske stroke.

Osebnih dohodki po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov Zavoda. Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

Veliko nagradno žrebanje

KOMUNALNA BANKA CELJE s podružnico CELJSKO MESTNO HRANILNICO in ekspoziturami objavlja veliko nagradno žrebanje.

V poštev pridejo vsi vlagatelji, ki bodo v času od 15. januarja do 31. marca 1964 vložili na hranilno knjižico najmanj 50.000 dinarjev in to vlogo vezali na odpovedni rok nad 12 mesecev.

Take vloge sprejema Komunalna banka Celje, Celjska mestna hranilnica in ekspoziture v Zalcu, Mozirju, Laškem, Slovenskih Konjicah, Smarju pri Jelšah, Sentjurju, Brežicah, Videm-Krškem in Sevnici.

NAGRADE:

1 hladilnik — 1 električni štedilnik — 1 tranzistor
1 električni gramofon — 1 električni brivski aparat

Razen žrebanja imajo vlagatelji še to ugodnost, da se njihove vloge obrestujejo po višji obrestni meri od 6 do 7%.

Vlagajte svoje prihranke, koristili boste sebi in skupnosti!

KOMUNALNA BANKA CELJE

Sreda, dne 22. 1. 1964		
Krvavice s kislim zeljem	250—350	
Sarma s slanino	200—300	
Salonska pljučka s cmokom	150—200	
Cokoladna torta s smetano	100	
Četrtek, dne 23. 1. 1964		
Matevž s prekajenim svinjskim mesom	180—280	
Kisli vampi s krompirjem	90—150	
Bižola na žaru	250—350	
Sirove palačinke	80—160	
Petek, dne 24. 1. 1964		
Bakalar na dalmatinski način	200—300	
Sočni goveji golaž s polento	150—200	
Telečji zavilki v smetanovi omaki	250—350	
Orehova torta	80	
Obvestilo		
Cenjene goste obveščamo, da nudimo vsako soboto razen navedenega še ostale lovske specialitete in vsako sredo razne specialitete domačih kulin.		
V točilnici strežemo jedila in pijače brez postrožnine. Pripravljate se in zadovoljni boste!		
Kolektiv hotela Evropa, Celje		

GASTRONOMSKI KOLEDAR št. 2 od sobote 18. 1. do 24. 1. 1964	
Sobota, dne 18. 1. 1964	
Srna v divjačinski omaki s cmokom	250—400
Svinjska zarezbenica na tržaški način	280—380
Srbski pasulj s prekajenim mesom	150—200
Kremove rezine	80
Nedelja, dne 19. 1. 1964	
Celjska bržola	250—350
Štajerski lonec	180—280
Tržaški vampi s parmezanom	120—180
Doboš rezine	80
Ponedeljek, dne 20. 1. 1964	
Piščančeva rižola s parmezanom	180—280
Gobja juha z ajdovimi žganci	150—250
Pečenica s kislim zeljem	250—350
Jabolčni zavitek	80
Torek, dne 21. 1. 1964	
Prekajeno s kislim zeljem	250—350
Kmečka pojedina	300—400
Telečji perket s prilogo	150—250
Orehova potica	80

ŠPORT - ŠPORT - ŠPORT - ŠPORT

Frane Lubej, vnovič predsednik ND Kladivar

Na zadnjem občnem zboru nogometišev Kladivarja so predsedniško mesto vnovič zaupali tovarišu Francu Lubeju; medtem ko so za podpredsednika izvolili Rafka Skomino ter Rista Gajška, bo tajniške posle opravljal Štefan Jager, tehnične pa Riko Presinger.

V POČITNICAH SPET SMUČARSKE ŠOLE

Kot že v preteklem letu, bodo tudi letos v času šolskih počitnic na celjskih smučarskih terenih delovale smučarske šole. Pod vodstvom strokovnjakov, članov smučarskega društva Celje, se bodo celjski pionirji lahko naučili smučanja, ki v zadnjih letih postaja spriču dolgih zim vse bolj priljubljen šport. Tečajji se bodo vršili vsak dan na pobočjih Marovška, Golovca, Polul in Lise, ob koncu tečajev pa bo tekmovalje za naslov najboljšega smučarja tečajnika. Pouk smučanja bo brezplačen, pričel pa bo v ponedeljek, 20. t. m. v popoldanskih urah.

Smuk na Henini

V nedeljo je bilo na Henini pod Lisco smučarsko tekmovalje pionirjev v smuku. Na 370 m dolgi progi se je pomerilo 19 tekmovalcev. Pred približno 30 gledalci, kar je za tako majhen kraj lepo število, je zmagal Frane Lesičar s časom 55,5 sekunde, drugi je bil Alojz Požlep, tretji pa Viktor Vodišek.

Smučanje je zelo priljubljeno med heninskimi pionirji in pionirkami. Narava je kraj obdarila z lepimi smučišči. Slabše pa je s smučarsko opremo. Zato bo treba za te mlade smučarje dobiti nekaj parov smuč. V letošnjih zimskih počitnicah se pripravljajo na enotedenski smučarski tečaj in na nekaj tekmovalj.

Razgovor na drsališču

- Kako ocenjujete občni zbor vašega društva?
- Bil je več kot v redu, tako po vsebini kot udeležbi, saj se je na njem zbralo 76 članov, predvsem pionirjev in mladincev obeh spolov.
- In katere so glavne naloge Hokejsko drsalnega kluba v letošnjem letu?
- Prav gotovo izgradnja umetnega drsališča. Tej zahtevi bodo podrejene vse ostale.
- Kaj pa tekmovalja in prireditve?
- Hokejisti na ledu bodo sodelovali na republiškem turnirju, razen tega pa igrali nekaj prijateljskih tekem izven Celja. Doma hokejskih tekem ne bo. Tudi umetnostni drsalci bodo nastopili na vseh možnih prireditvah. Razen tega bomo ponovno organizirali drsalno šolo. Poživiti nameravamo še sekcijo kegljačev na ledu. Tu naj bi šlo predvsem za rekreacijo starejših članov.
- Ze mislite kaj na kotalkanje?
- Ze. V letošnjem letu bo začela z delom tudi ta sekcija.
- Je v novem upravnem odboru HDK Celje kaj sprememb?
- Pri vrhu nobenih. Vsi starejši odborniki smo sklenili, da bomo delali na dosedanjih mestih vse dotlej, dokler ne zgradimo umetnega drsališča. Seveda pa je, ne glede na to stališče, prišlo v novi upravni odbor precej mlajših članov, ki jih bomo uvajali v delo.
- Ste z obiskom drsalcev na športnem prostoru v parku zadovoljni?
- Zelo, saj je vsak dan v povprečju več kot sto tistih, ki iščejo na ledu prijetno in zdravo razvedrilo. Največja gneča pa je seveda ob nedeljah, ko se število obiskovalcev dvigne na nekaj sto.
- Hvala za razgovor.
- Prosim.

FRANCI VERDEY:

Pot „Bratstva in enotnosti“ strelcev Celjskega okraja

(Nadaljevanje)

TEZKO SLOVO ...

V četrtek zvečer je bila v sindikalnem domu svečana akademija v počastitev dneva republike. Program je pripravila tamkajšnja šola. Mi smo bili lepo sprejeti. Po govoru je dobil besedo tovariš Cokan, ki se je zahvalil za lep sprejem in izročil prebivalcem Radojeva v spomin veliko sliko mesta Celja. Zahvalil se je še vsem tistim borcem, ki so sodelovali pri osvoboditvi mesta Celja ter povabil predstavnike Radojeva, da obiščejo Celje. Zasišli so se vzklikli: »Naj živi bratstvo in enotnost naših narodov, naj živi bratstvo med Radojevom in Celjem! Vsa dvorana je vzaolovila in nazadnje so ljudje izrazili željo, da postanejo ta srečanja tradicionalna. Na željo vseh, so naši zapeli nekaj slovenskih narodnih pesmi, nazadnje pa je zaigral Pavle nekaj polk in valčkov. Komaj je prišel z odra.

lovec. Pod lastnimi nogami smo imeli priložnost spoznati obširnost banatskih njiv. V začetku je šlo tudi najboljšim lovcom slabo — verjetno utrujenost. Tudi dekleta so streljala in tudi zadela: seveda speče in ranjene zajce. Nismo jim zamerili. Sredi dneva je bilo lovsko kosilo, potem pa še nekaj krogov. S preko 100 zajci, 50 fazani, lisicami in jerebicami smo se vračali v vas. Vsak Celjan je dobil po enega zajca. Doživeli smo prijeten dan, ki je služil ne samo za

lovsko izživljanje, ampak za tesnejše medsebojno zblíževanje.

V soboto 30. novembra je bil v načrtu ogled zadruge, ekonomije ter razgovor s predstavniki zadruge. Omenil sem že, da je zadruge ena najboljših v zorenjanskem okraju. Upravnik Mileta je povedal, da še niso imeli nobeno leto izgube. Upravni odbor stremi za tem, da čim tesneje sodeluje s kmeti, administrativni aparat pa vedno bolj zmanjšuje. Zadruga se bavi predvsem s pridelovanjem pšenice, koruze, ricinusa

Petek 29. novembra. Lepo in nekoliko hladno jutro. Pred »kačano«, kjer je zbira lišče lovec, že čaka sedem voz, ki nas bo do odpeljali na lov. Tudi dekleta so že v lovskih uniformah. Nekateri Celjani so spretrujeni in ostanejo doma. Lov je bil za vse nekaj posebnega, posebno pa za ne-

- Sem in tja po Celju -

REPORTAŽNI ZAPIS O TRGOVINI Z RABLJENIMI PREDMETI

Želite kolo, motor, plašč...

Podjetje »Posrednik« v Celju
»Kaj pa želite gospa?«
»Veste kaj? Imate kak gašperček ali kaj podobnega?«
»Ne, gašperčka sedaj nimamo nobenega,

bo pa verjetno kmalu kdo katerega prinesel. Če želite, vam ga lahko rezerviramo ali pa vas obvestimo.
»Ne, ne! Hvala. Pa kak štedilnik imate?«
»Da, Poglejte tega. Zelo dobro je ohranjen pa tudi poceni je, stane komaj 7 tisoč dinarjev.«

In tako naprej. Toda prodajalec in starejša ženska, verjetno doma kje iz okolice Celja, so za kupčijo ni sporazumela.

In kje je to bilo? Verjetno ste uganili, da v trgovini z rabljenimi predmeti »Posrednik« Celje.

V prvem prostoru so me pozdravila stara kolesa, staro motorno kolo in še kar dobro ohranjen moped. Tudi zanj so se ravnakar pogajali. Iz kupčije pa ni bilo nič, ker tukaj lahko kupiš samo za gotov denar, ne pa za ček.

Na policah so bili razni tehnični predmeti, od starega, predpotopnega radioaparata do ročnega vrtnega strojčka.

V drugem kotu pa staro pohištvo, stoli, kavči...

Toda to še ni vse, kar lahko kupiš v tej trgovini; še marsikaj imajo. V sosednjem prostoru se lahko občeš (seveda po stari modi), ali pa ohajet, (največkrat v ponošne čevlje). Pa ne samo to, tu dobiš še vse vrste okraskov. Od zlatih prstanov do ogrlic iz časopisnega papirja in keramičnih brošk.

No, da. Pa še eno vprašanje upravniku trgovine Francu Vivodu.

— S kakšnimi predmeti imate največ prometa? —

»Največ prometa imamo spomladi in poleti z raznimi kolesi in motorji, sedaj pa s pečmi, pohištvom, plašči...«

Stipe

Vsako prvo sredo pri »Pošti«

Celjski upokojeni prosvetni delavci se vsako prvo sredo v mesecu sestajajo v posebni sobi hotela Pošte v Celju. Njihovi sestanki so izrazito tovariškega značaja, redno pa prirejajo tudi različna strokovna in poljudna predavanja. Preteklo

letu je bilo v tem pogledu zanje izredno uspešno, saj so poslušali več predavanj o življenju naših največjih pesnikov in pisateljev, o njihovem umetniškem ustvarjanju itd. Pa ne samo to — priredili so tudi večere, na katerih so svoja literarna delala brali celjski prosvetni delavci. In priznati je treba, da je mnogo njih že davno preseglo okvire amaterskih prizadevanj. Upokojeni prosvetni delavci so si tudi za leto 1964 pripravili zanimiv delovni program.

POŽAR ZARADI PRANJA Z BENCINOM

Pretekli četrtek je nastal v stanovanju Cvetke Platošek v Celju, Čopova 11, manjši požar. Gospodinja je namreč v stanovanju prala z bencinom. Hlapi, ki so pri tem nastali, so se vneli. Gasilci, ki so takoj prihiteli, so požar pogasili, tako da je škoda minimalna. Cvetka Platošek pa je pri tem dobila lažje opekline po rokah.

MUZEJ REVOLUCIJE ZAPRT

Muzej revolucije, ki je bil odprt ob Dnevu JLA, so pretekli petek spet zaprli. Zaprt bo predvidoma do začetka februarja. Povedali so nam, da so ga zaprli zaradi tehnične izpopolnitve in notranjih inštalacij. Pokvaril se je namreč italijanski elektromotor pri mazutni peči za centralno kurjavo. Razen tega pa muzej do sedaj še nima uprave in tudi obisk je bil v štirinajstih dnevih, odkar je odprt, precej slab. Zelimo, da bi bil v bodoče boljši.

-iž.

KRONIKA NESREC

- MARTIN PEROVSEK iz Pečovnika si je pri smučanju zlomil nogo.
- Pri padcu sta si zlomila nogo KARL KRAJNC iz Gotovelj in ALBIN POČIVAVSEK iz Rečice ob Savinji.
- KARLA PEPELNAKA iz Ponikve je krava udarila v nogo in mu jo zlomila.
- 5-letni ZDENKO VONCINA iz Rečice ob Savinji se je pri sankanju zaletel v drog in si poškodoval glavo. Cetina — Celje

Celjska fotokronika

ROZE V ZIMI

Zima je. Sneg povsod okrog nas. Rože na vrtovih je pobral mraz. Toda v vazah rož vseeno ne sme manjkati. In da bi okrog tega odpadle skrbi, je poskrbel tudi ljubljanski obrtnik B. L., ki je prišel na celjsko tržnico prodajat rože iz plastične mase, ki jih sam izdeluje. Marsikdo je rad odštel tistih par sto dinarjev za šopek, ki ne uvene.

PLESNA SOLA

Pred kratkim je občinska plesna šola pripravila v Celju dva začetna plesna tečaja in enega nadaljevalnega. Vsi ti tečajji so v mali dvorani doma OF. Tečaje vodi priznani plesni mojster Simončič in je zato odziv med celjsko mladino zelo velik.

NOVA TRGOVINA

Zadnje dni starega leta je ljubljanska ELEKTROTEHNA odprla v Celju novo tehnično trgovino. Obisk je že skozi zelo številan, saj so cene v novi trgovini precej nižje kot v drugih tehničnih trgovinah v Celju. Nekatere artikle (radioaparate) prodajajo celo po tovarniških cenah. Za nas zelo zdrava konkurenca!

CELJSKI TEDNIK

CELJE

P. p. 152

Znamka za 15 din

NAROČILNICA

Podpisani _____

kraj _____ ulica _____ št. _____

pošta _____ naročam časopis »CELJSKI TEDNIK«

Začnite mi ga pošiljati dne _____ 196_____

Obvezujem se, da bom v redu plačeval naročnino.

V _____ dne _____ 196_____

podpis naročnika

ter s prašičerejo. Gobjo tudi živino, toda v manjši meri. Ljudje uživajo malo mleka in mnogo več mesa in masti kot mi.

Po ogledu ekonomije so nekateri odšli na lov, drugi pa smo odšli v okolico vasi. V sosednji ciganski vasi nas je sprejel ciganski knez ter nam pripovedoval o njihovem načinu življenja ter poreklu. Imajo sorazmerno dobro urejene hiše ter se predvsem bavijo z obrtjo. Njihovi tamburaši so nam zvečer na večerji zaigrali nekaj ciganskih pesmi, ki so zelo lepe.

Vaščani so za soboto zvečer pripravili slavnostno večerjo, na kateri smo se poslovali od širšega kroga ljudi. Se enkrat so se zasišli vzklikli bratstva in enotnosti, skupaj smo plesali kola, polke, valčke; čula se je slavenska in njihova pesem, nazadnje pa so je vse zllilo v eno samo pesem.

Nedelja, 1. decembra. Naš putovodja tov. Putnik je določil odhod točno ob 12. uri. Toda odhod se je zavlekel za dve uri, ker nas enostavno niso pustili. Se nekaj posnetkov za spomin in odpravljali smo se proti avtobusu. Nisem še videl, da bi kje spremenjalo koga toliko ljudi, kot je nas. Pred vsako hišo je bila pogrnjena miza, polna vina. Vsak je hotel ponuditi v slovo kozarec vina. Ob cesti so bila gesla, iz katerih smo razbrali, da si še želijo podobna srečanja. Med nas je prišel tudi stari gajdar Stanko, ki nam je zaigral na gajde, ki že izginjajo kot izginjajo guslarji. Za nas je bilo srečanje z njim nekaj posebnega. Skupaj sta zaigrala tudi s Pavletom, in sta se kar dobro ujemale.

Poslovili smo se, Rosne oči pri mnogih so pomenile, da smo zares dosegli naš cilj, s katerim smo šli na pot. (Konec)

Vprašal sem ga, kaj to pomeni. »Teža seveda ne morete razumeti,« je rekel blagohotno. »Tudi značilnost vašega razreda. Kaj niste še nikoli pomislili, da so morilci pravzaprav tudi poklicni razred? Da se tatovi, lopovi in vlomilci tudi preživljajo? Izsiljevalcem, ponarejevalcem denarja in goljufom so njihove grožnje, njihov ponarejen denar in njihove laži prav tisto, kar so vam vaše delnice.«

Začuden sem ga vprašal, kako ve, da delam na borzi. Pokazal mi je izvod Oil Worlda, ki je ležal na mizi.

»Ta časopis bere samo podjetnik ali špekulant ali mešetar. Za podjetnika niste dovolj bogati, za špekulanta ne dovolj revni. Torej ste mešetar.«

Zasmejal sem se in ga vprašal, kaj ima to opraviti z nepojasnjenimi umori.

Spet je pomolčal in krepko pil. Potem je rekel: »Ali priznate, da je izmed sto zločincev desetindevetdeset poklicnih?«

Prikimal sem.

»Morilci pa so v večini primerov amaterji. Sovrašstvo ali naključje jih požene v umor, skoro nikoli poklicni nagon. Policija je vajena poklicnih morilcev. Kako naj tedaj razume tehniko amaterja?«

Spet je segel po steklenici, ki se je naglo praznila.

»Sicer pa, to je samo moja ideja, ki jo lahko pustiva ob strani. Vprašajva se raje, od kod prihajajo običajni poklicni detektivi? Iz srednjega razreda, ki nima zločinskih talentov, sploh pa ne talenta za umor. Kako naj tedaj razume nagon, ki jih sam ni nikoli poznal. Ta razred je psihološko izoliran.«

Tega nisem razumel.

»Človek iz srednjega razreda se v razred, iz katerega prihajajo morilci, sploh ne more vživet.«

Vprašal sem ga, od kod črpa to svoje znanje o socialnem ozadju zločina. Ni mi odgovoril na vprašanje. Spet je obmolnil in pil.

»Dva razreda poznamo, ki sta brez bodočnosti. Vaš razred in pa razred, ki ustvarja zločince.«

»Če mislite moj razred in razred delavstva...«

»Kdo pa sploh govori o delavstvu? Delavstvo je razred bodočnosti, ker je v njem zdrava življenjska sila, ki ga dviga nad bedo, v kateri trenutno živi. Vaš razred jo je izgubil zaradi obilja in brezdelja, razred zločincev pa zaradi bede in brezdelja. Nič kaj prijetna primerjava, kajne?«

»Navsezadnje,« sem rekel malce užaljen, »pa vendar ne morete zahtevati, da bi bil vsak policijski uradnik hkrati pripadnik vseh razredov. In če je pripadnost teh ljudi njihova edina napaka...«

»Kje neki!« me je grobo zavrnil. »Predvsem — nimajo domišljije! Menda ne mislite, da ima tale gospod Heppel vsaj ščepec domišljije? Kako naj tedaj sprejme borbo z inteligentnim morilcem?«

»Potrpiljenje, pogum in sistem...«

»Niso vredni piškavega lešnika, če ni zraven domišljije.«

»Po vašem mnenju bi moral biti pesnik odličen detektiv.«

»Dober pesnik — vsekakor. Pomislite na Shakespeara in na Macbethovo skrivnost!«

Vprašal sem ga, kdó bi bil po njegovem mnenju najboljši detektiv.

»Slikar, to je jasno kot beli dan. Portretisti! Pomislite na veliko četvorico: Sargent, Rembrandt, Reaburn in Velazquez. To so bili detektivi! Ob takšni policiji bi zločincem kmalu odklenkalo!«

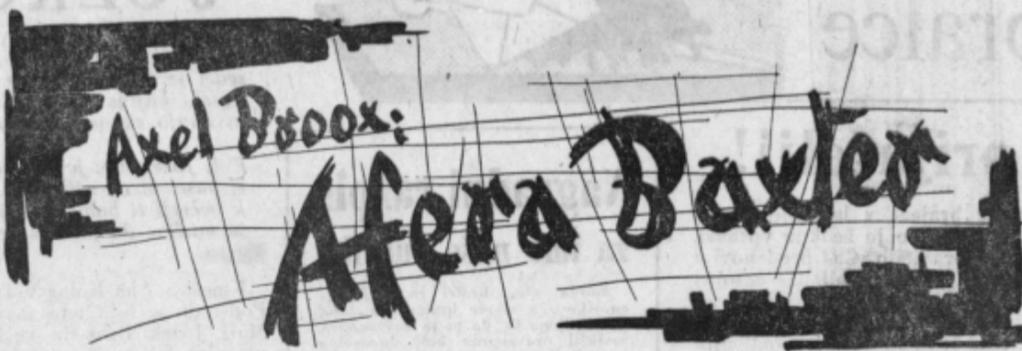
Pripomnil sem, da bi tem mojstrom pač manjkala potrebna vaja.

»Nesmisel! Katero skrivnost bi lahko Filip IV. skrnil pred Velazquezom?«

Moral sem mu pritrčiti.

»Kateri oderuh bi lahko Sargenta ogoljufal, kateri holandski meščan bi lahko Rembrandtu skrnil svoje misli? — Dokazal sem vam, da bi moral biti dober detektiv iz drugačnega testa kot tile gospodje. Toda genij se ne bi ponižal do Scotland Yarda.«

Vzdihnil je in popil ostanek žganja.

2

Ko sva stopila na cesto, ni več deževalo. Clay očitno ni bil več posebno trden v kolenih, zato sem sklenil, da ga pospremim.

»Se vedno mi niste povedali, zakaj mislite, da je Maks nedolžen.«

»V lokalu smo bili trije, če ne štejem Maksa. Vi, borzni špekulant, dokaj inteligenten, s povprečno izobrazbo, potem tisti detektiv, tisti pripadnik srednjega razreda, ki mu je Scotland Yard izsesal še poslednjo kapljico domišljije, tisti nesrečni Heppel, in končno jaz, Lucien Clay, portretist. Kako so možgani vsakega izmed nas dojemali dogodke?«

Obstal je in se naslonil na steno neke hiše.

»Heppelove miselne poti bi uganili celo vi: Ob 8.15 sem sdelil osumljenca do restavracije Farnesina v Sohu, Great Compton Street 393. Sédel sem za drugo mizo levo od vrat in ga opazoval, medtem ko je večerjal. Ob 9.30 sem se prepričal, da je patrolni avto št. 77 v dosegljivi bližini, nakar sem se približal osumljencu in mu sporočil, da ga na Scotland Yardu pričakujejo. Osumljeni je odločno zanikal...«

Clay se je prekinil in se glasno zakrohotal. Pripomnil sem, da bi Heppel teh dejstev nikoli tako ne opisal.

»Kaj dejstva! Ali veste kaj pravi Balzac? Bedasto kot dejstvo!«

S težavo se je odlepil od stene. Sla sva na prej.

Spet je segel po steklenici...

»Pa pustimo Heppela. Poglejva, kaj ste mislili vi. Najprej seveda niste sploh ničesar mislili, ker ste jedli. Potem ste si prižgali cigareto, si ogledali Maksa in ugotovili, da je precej nepriljubljen. Potem ste mislili: Farnesina je sicer prijeten lokal, le škoda, da se v njem zbira toliko tipov.«

Tega nisem mogel zanikati.

»Ko je Heppel, ki se vam je zdel preveč povprečen, da bi mu posvetili pozornost, stopil k Maksovi mizi, ste bili spocetka nad takšnim kršenjem pravice do privatnega življenja ogorčeni. Ko pa ste zvedeli, da je Maks osumljen zločina, ste bili takoj prepričani, da ima policija prav.«

Skomignil sem z rameni.

»V resnici pa niste videli ničesar. Niste v vsem tem našli drugega kot potrditev svojih

predsodkov. Umetnik je čisto drugačen, ker vidi s svežimi očmi otroka. In zato natanko vem, da Maks, ki ga poprej še nikoli nisem videl, ni morilec.«

»Toda še sedaj mi niste povedali, od kod črpate to svojo modrost. Sveže oči otroka menda niso zadosten dokaz. Ali pač?«

»Instinkta ni mogoče razložiti. Toda moje delo me je naučilo, da razumem tipe ljudi, da razumem izraz obraza, njegovo strukturo, če hočete, in da iz tega razberem značaj.«

»Je to vse?«

»Vam se pač to zdi preprosto, kajne? Toda povem vam, ljudje, kakršen je Maks, morijo samo v pijanosti.«

Vprašal sem ga, kako ve, da Maks takrat ni bil pijan.

»Ali niste opazili, da je pil vodo? Če bi vi umorili v pijanosti človeka, bi naslednji večer pili vodo?«

Moral sem mu pritrčiti.

»Morilec mora biti odločen. Z eno besedo, Maks nima pod svojo ozko lobanjo, za svojim dolgim nosom, svojimi debelimi ustnicami in šibko brado prostora za odločnost.«

Podvomil sem, da je fiziognomika neoporečna metoda za odkrivanje zločinov.

»Spet ti vaši prekleti predsodki! In četudi bi se motil v njegovem obrazu, menda ne mislite trditi, da bi lahko roka s tako šibkim palcem koga umorila!«

»Kaj so lorda Baxterja zadavili?«

»Vi ste brezupen primer! Šibek palec, šibek karakter!«

»Mislim, da bi tudi slabič lahko moril.«

»Toda ne, če je hkrati lenuh. Spomnite se njegovih debelih ustnic in nabuhlih gub pod njegovimi očmi. Spomnite se njegovih zaspanih kretenj, njegovih oči.«

»Pa ste prav zares prepričani, da je poštenjak?«

»Tri sto hudičev, kje neki! Vsekakor služi svoj denar na sumljiv način in je gotovo sposoben preteptati svojo vlačugo, če mu dovolj ne zasluži, toda morilec nikoli ni. Mar mislite, da bi tak strahopeten slabič dan po umoru s takim tekem večerjal?«

»Kaj pa če je bil lačen?«

»Ali lačen človek večerja tunino?«

Zavila sva v ozko, slabo razsvetljeno ulico.

»Doma sem,« je rekel Lucien Clay. Potem me je naglo vprašal: »Ste si ogledali njegov obraz, ko ga je Heppel ogovoril?«

»Prebledel je. To menda nekaj pove.«

»Da. Zadržal je dih. Ko pa je Heppel izgovoril besedo 'umor', si je oddahnil. Pričakoval je namreč nekaj drugega. Počutil se je olajšana, ker Heppel ni imenoval njegovega resničnega zločina.«

Stala sva pred veliko viktoriansko hišo. Nekeč je v njej nedvomno stanoval kak mestni oče, zdaj pa kdo ve kateri bedni ljudje, ki so se morali sleherni dan znova boriti za svoj kosček kruha.

»Ko je Heppel omenil umor, je Maks do konca pojedel puding. Si lahko predstavljate, da bi to storil slabič, ki ga teži zavest pravkar izvršenega umora?«

Zdelo se je, da slikar ne potrebuje več moje pomoči. Odklonil sem, da bi ga spremlil v njegov atelje in mu delal družbo pri steklenici vina. Odšel sem domov.

Ješa in neveste

(Humoreska)

Ime mu je bilo Jevrem, skrajšano — Ješa. Nihče izmed njegovih sosedov ni vedel, s čim se ukvarja in kaj je po poklicu. Ker je mnogo potoval, so menili, da utegne biti neke vrste trgovski potnik. Morda je v resnici to tudi bil, morda tudi ne. Toda to niti ni važno, važno je nekaj drugega. Ješa je bil lep človek, fizično lep. Črnkast tridesetletnik z valovitimi lasmi in negovanimi brki. Poleg tega — lastnik fička in televizorja pa garsonjere v petnadstropni hiši v mestu.

V isti hiši so stanovale tudi štiri deklice — neveste. Lepe, Temperamentne. Sodobne: plesale so twist in kadile »Drino«.

Ješa je hkrati dvoril celotnemu kvartetu. Zaradi tega so mlade neveste nevoščljivo gledale druga drugo. Prav tako njihovi starši. Posebno matere.

Kljub temu so vse štiri družine vabile Ješo na kavo in včasih na zakusko; prizadevale so si, da bi ga ulovile kot zeta. Ješa se je rad odzival vabilom; pil je kavo in pivo, jedel sendviče in bil vedno dobro razpoložen, pri čemer je pač dvoril hčerki domačina, katerega gost je bil.

Ko je odhajal, je bilo slišati komplimente: — Izreden človek, je dejal oče.

— Kakšna kultura! je vzkliknila mati.

— Tip modernega moškega, je vzdihnila hčerka.

To je teklo tako dolgo, dokler nekega dne ni prišla na dan vest, da je Ješa poročen. Tedaj so mu vsi štirje očeti prekleli mater in ga vse štiri matere proglasile za pokvarjenca. Neveste, ki so dobile živčni zlom, so se vrgle na tla in se zvijale z vsemi udi.

— Baraba! Kaj vse mi je obljubljal! je kriknila prva.

— Morala bi ga bila udariti po ustih, ko me je prvokrat nasilno poljubil na stopnišču, je zaihtela druga.

— Bolje, da bi se me bila dotaknila kača kakor njegova roka, je rekla tretja.

— Bila sem nora tisto noč na klopi v parku, se je kesala četrta.

Po daljšem času so se vse štiri neveste pomirile; bile so si zopet dobre kot poprej. Pomirili so se tudi njihovi starši, ki so Ješo zabrusili v obraz kar je pač komu padlo na pamet.

Toda vik in krik je nastal šele tistega dne, ko so izvedeli, da Ješa sploh ni poročen, ampak da si je lažno vest izmislila peta nevesta...

C. D. Jovanović

BESEDE, BESEDE, BESEDE

Ko je odbor ZIS za prosveto in kulturo razpravljal o načrtih uvoza filmov za leto 1963, je sprejel sklepe za spremenjeno repertoarno politiko, ki je bila deležna toliko kritik. Prvi od teh sklepov govori o večjem poudarku uvozu kvalitetnih filmov; drugi sklep pričakuje večje število mladinskih filmov; dalje naštevajo sklepi večjo odgovornost svetov pri repertoarju, stimuliranje kvalitetnih filmov, posebno skrb vzhodnim filmom, ki bi jih morali plasirati z večjo pozornostjo, itd. Kako so se ti sklepi obnesli v praksi, pa nam najbolje kaže letošnji izbor filmov, ki ga karakterizira sicer precejšen porast v zvrsteh in v številu filmov, zato pa tudi izredno slaba kvaliteta, saj je velika večina filmov druge, celo tretje kategorije. Sklepi odbora ZIS za prosveto in kulturo so — žal — ostali samo na papirju, ostali so kot dokaz, da se zavedamo, kje nas čelvelj žuli, da pa nismo kos storiti kaj več.

ZA MLADE BRALCE — MEMOARJI — ZA MLADE BRALCE — MEMOARJI — ZA MLADE BRALCE — MEMOARJI — ZA MLADE BRALCE — MEMOARJI — ZA MLADE BRALCE

za mlade bralce

Jožkova pručka

Na pručki tam pri teti Ani
sedel je deček svetlolas.
Ležala knjiga mu je v dlani
in vanjo sklanjal je obraz.

Nasmehnil se je ljubeznivo
in s pručke se je doignil bos.
Oči so mu sijale živo.
Ta deček bil je — Jožek Broz.

Veš, Jožek, mu je teta rekla,
si pasel in na njivi plel,
k večerji ti bom štruklje spekla
in mislim, da jih boš vesel.

Ze davno zgodba je končana...
Iz dečka zrastle je junak.
Leži pod rušo teta Ana.
A pručka nam spomin je drag.
Fran Roš

Kmetica Ana Kolar v Trebčah pri Podsedri je bila teta maršala Tita. Mali Jožek Broz je večkrat bival pri njej. Ko ga je pozneje preganjala oblast kapitalistov, mu je teta nudila zavetje. Pod njeno streho so bile tudi partijske konference. Preden je teta 1951. leta umrla, je prepustila celjskemu muzeju staro leseno pručko, na kateri je njen mali nečak nekoč posedal. Pionirji, ki obiščete naš Muzej revolucije, ogledajte si v njem to znamenito pručko!

Rešila sem ptičko

Bil je pravi zimski dan. Zemlja je prekrila snežna odeja, razposajeni vetri pa je zavijal in piskal okoli oglov. Takrat sem se odpravila k prijateljici Bojani. Bila sem topla oblečena, v prste pa mi je vseeno silil strupen mraz. Ko sem zrla po vasi, sem videla, da je skoraj vsako okno pokrito z ledenimi rožami. Od žlebov so visele ledene sveče. Cesta pa je bila gladka. Spotoma sem se po njej veselo podrsavala. Kar naenkrat pa sem na robu ceste zagledala umirajočo ptičko. Prijela sem jo v roko in jo malce pogledala. Nato sem jo stisnila pod plašč.

Obrnila sem se nazaj proti domu. Nisem več pomislila na prijateljico, le-to sem si želela, da bi rešila ptičico življenje. Hitro sem stekla proti domu. Premraženo ptičo sem v topli kuhinji kmalu ogrela. Vrnile so se ji moči. Začela je poletavati in jesti zrnje, ki sem ji ga bila malo prej natrosila. Takrat mi je mamica rekla: »Ptička bi rada vzletela, odnesi jo ven!« Tako sem tudi storila in ptička je vesela zletela na zasneženo drevo. Bila sem zadovoljna!
Romana Razbošek,
5. razred osnovne šole v Petrovčah

Dršališče na dvorišču

Letošnja zima je spet dokazala, kako prav imajo tisti, ki pravijo, da je zima za otroke najprijetnejši čas leta. Kaj vse si izmislijo, da lepo preživijo kratke popoldneve! In včasih je kar težko verjeti, da jih ne ovirata niti mraz, niti sneg, ki v velikih kosmičih pada z neba. Tudi otroci bloka na Šlandrovem trgu se zime niso prestrašili. Prav narobe! Njene naravne sile so obrnili sobi v prid in si na dvorišču uredili dršališče, ki nikdar ne sameva. Najprej so razkopali snega, ploščo

nato nekaj dni polivali z vodo in nekega jutra jih je pozdravila trdna, velika in bleščeča ledena ploskev. Nekaj dni nato so na svoje dršališče napeljali še razsvetljavo in zdaj jih z ledu niti tema ne prežene.

Prav po tem dvorišču je pred dnevi stopala starejša žena. Z zanimanjem je opazovala otroke, ki so se podili po ledu in ni prav nič pazila na to kakšna je pot, po kateri hodi.

»Pazite, tamle je pa močno poljedeno!« jo je nenadoma opozoril eden od dršalcev. Kljub igri ni pozabil na ženo, ki se je bližala močno zaledenemu predelu. Ženica je hvaležno pogledala mladega kavalirja, meni pa je bilo toplo zaradi njegove drobne pozornosti.

-ca

Nagradni razpis za ime naše rubrike

Morda ste, bralci in prijatelji rubrike »Za mlade bralce«, že kdaj pomislili na to, da bi ta naš koticček zaslužil pravzaprav bolj domiselno ime. Pogledajte, v »Delu« imajo »Najdijojce«, neke druge »Mladi rodc«, izhajajo lišči »Kekec«, pa »Pionir« in »Cieban«; naša rubrika pa pravzaprav nima nobenega posebnega imena. Je pač rubrika za mlade bralce. Pa smo v uredništvu sklenili, da povprašamo vas za svet. Več glav več ve in morda bomo skupaj lažje piskali novo, prijetno ime za koticček, kjer se bomo vsak mesec srečevali. Da pa ne bi bil vaš trud zastonj, smo za najboljše predloge pripravili PET LEPIH KNJIŽNIH NAGRAD. Nagradence bomo povabili tudi v tiskarno, jim pokazali, kako nastane časopis in jih s pomočjo fotografije predstavili tudi vsem vam. Torej ne pozabite: za najboljši predlog imena naše rubrike — pet lepih knjižnih nagrad in obisk pri nas v uredništvu.

Uredništvo

Potok, radio in jaz

Moj dom stoji v majhni dolinici. Za njim se po kamenju valj majhen potoček, ki glasno žubori. To je bil pred leti edini glas ob mojem domu. Toda nekega lepega dne je očka prinesel radio. Zdaj potok že dolgo ni več edini glas, ki ga slišimo. Družbo nam dela tudi radio. Z njega slišimo glasbo, zvemo novice iz sveta, skratka — vse, kar nas zanima. Toda zadnjič je utihnil glas radia: pokvaril se je. Prišla je zima in potok za našo hišo je zaledenel. Mama je jaz in odpeljali so me v bolnišnico. Tako smo torej utihnili vsi trije: potok, radio in jaz. Pa tudi težki dnevi so minili. Ko sem počasi v bolnišnici le odzdravela, je pome prišla mama. Hkrati so popravili tudi radio. Ko sva se pripeljali domov, smo radio poslušali tako, kot da bi ga imeli prvič v hiši. Kaj pa potoček? Ta pa še vedno molči. Nanj padajo snežinke in skorja, ki se vleče čezenj, se kar naprej debeli. Pa tudi potoček se ho prebuditi! Se nekaj tednov in posijalo bo sonce. Takrat bom spet zaslišala potočkovo staro pesem.
Ivanka Deželak,
Planina pri Sevnici

Dragi mladi prijatelji!

Pred vami je prva rubrika »Za mlade bralce« v letošnjem letu. Ze nekaj tednov je ni bilo in prav gotovo se je že kdo vprašal, kaj to pomeni. Prav zares smo vam dolžni opravičilo. Čas pred novim letom je bil tako razgiban, tako poln dogodkov, da je bil naš časopis kar premajhen, da bi lahko vse zabeležili. Zato smo se odločili, da bo naša rubrika za mlade bralce in pisce začela redno izhajati po novem letu. V njej se bomo srečali vsak mesec enkrat in to — vedno na tej strani! Kakšna pa bo naša rubrika, je odvisno od nas vseh. Vabimo torej vse, ki radi pišejo, k sodelovanju. Objavljali bomo tudi dobre risbe in pesmice, pa križanke, rebuse in druge ugankarske zagonetke. V naši rubriki ne bi smelo manjkati tudi prispevkov o delu pionirskih odredov, šolskih krožkov in drugih oblik pionirskih dejavnosti. Seveda pa bomo še naprej objavljali opise vaših doživljanj in zgodbičice za otroke izpod peresa mladih in starejših avtorjev. Veseli bomo vsakega vašega prispevka, pa naj bo napisan še na tako skromnem lističu papirja. Pišite nam torej čimprej, mi pa se bomo potrudili, da bomo tudi prihodnjič našli kaj zanimivega za vas. Takrat je to storil celjski književnik Fran Roš, ki nas je opozoril na Titovo pručko, ki jo hranijo v muzeju revolucije. Za mlade bralce pa je o njej napisal drobno pesmico.

Nasvidenje torej čez mesec dni in — toplo pozdravljeni!

Tetka urednica

Dedek je pripovedoval pravljico in za hip umolknil. Vnučkovi drobni prstki so previdno gradili steno, ki bodo varovale Rdečo Kapico pred požrešnim volkom.

»Tako, tudi balkon bo imela, ja. Visoko, visoko... ja. In notri bom postavil vojake, tanke, da volk ne bo upal k njej...«

PROMET

Prometne predpise morajo upoštevati vsi koristniki motornih vozil, kolesarji in pešci. Največji sovražnik šoferjev je alkohol, zato bi vsi vozniki morali upoštevati pravilo »kadar piješ, ne vozi in kadar voziš, ne pij«. Največ nesreč se zgodi zaradi nepredvidnosti in zaradi alkohola. Otroci se ne bi smeli igrati na cestah in pločnikih. Cesto smemo prečkati samo na za to označenih prehodih z belo črtnimi črtami. Pri prečkanju se moramo prepričati, če je cesta prosta, pogledati moramo na levo in desno. Mi starejši otroci ne smemo puščati mlajših bratcev in sestric na cestah brez nadzorstva. Otroci so namreč velikokrat krivi za težke prometne nesreče.

Marjan Borko,
I. osnovna šola
Celje

Valjin metuljček

V uredništvu smo vajeni obiskov. Včasih si ljudje kljuko kar podajajo, takšen promet imamo. Toda takih presenečenj, kot nam ga je pripravila Valja, ni veliko. Vstopila je zardelih lic in skoraj sramežljivega pogleda. Ustavila se je pri uredniku: »Pesmice pišem,« je dejala, »pa bi rada katero objavila, če ste za to.« »Oho, to je pa zate,« mi je pomignil urednik in posadil Valjo na stol poleg mene. »Od kod pa si?« sem jo vprašala. »S tretje osnovne šole sem, Valja Osterc. Pravzaprav sem v Celju šele dve leti. Zdaj hodim v sedmi razred, pesmi pa sem začela pisati v drugem razredu osnovne šole...« In Valja je povedala, da ima že 52 pesmi. Vse spravila, no — pravzaprav ne vseh. Marsikakšna pesmica je romala tudi že v koš, ker mlada avtorica z njo ni bila zadovoljna. Valja objavlja svoje pesmi v »Mladem novinarju« — glasilu pionirjev tretje osnovne šole, sodelovala pa je tudi že v mladinski oddaji radia Celje.

Metuljček

»Najraje pišem o živalih in o naravi, zlasti pa o metuljčkih, čebelicah, zajčkih in veveričkah,« je povedala. »Pa imaš kakšno pesmico s seboj? Ni je imela. Toda — svojo najljubšo — o metuljčku je znala na pamet. Napisala sem jo in lahko jo preberete. Prepričani smo, da vam bo všeč. Zato — Valja, hvala!«
METULJČEK
Metuljček je vesel na vejico zletel,
na veji pa marljivo čistil si je krilo;
ko bil je čist, lepo umit
odšel žuželk si je lovit.
Lovil je dolgo, neutrudljivo,
da omahnilo mu je krilo.
In sedel je na bukov cvet,
popil iz njega je ves med.
Ko bil trebušček je nabit,
metuljček pa v cvetu skrit,
zapri trdnje je oči
in sanjal, sanjal tri noči.
Na polju makov cvet stoji,
v njem metuljček sladko spi.
Valerija Osterc,
Otok 6, Celje

Ce ne bomo hitro nekaj ukrenili, bodo naše ladje — čim bodo potrosile svoje skromne rezerve goriva ali doživele še tako malo okvare, brezupno zasidrane v naravnih pristanisčih naših otokov. Tu bodo na milost prepuščeni nemski aviaciji, ki jih tako že napada in ogroža. Ne bo trajalo dolgo, pa se bo podobno zgodilo tudi z motornimi čolni. Kmala bo prazen edini tanker našte, ki smo ga uspešno odpeljali iz Splita. Javno je, da ne moremo dopustiti, da bi naša z mako ustvarjena mornarica tako nemotno propadla. Toda jaz za zdaj ne vidim v okviru naših možnosti nikakršne rešitve. Zdi pa se mi, da je v danem položaju edini izhod v tem, da si pridobimo neko pomorsko bazo v osvobojenem delu Italije, kjer bi vzdrževali naše ladje. Moral bi takoj kreniti v Italijo in to izvesti. Poskušaj prav tako zagotoviti stalno oskrbovanje naših pomorskih enot. Pogledajte, če je mogoče kaj storiti za prebivalce naših otokov in za ranjene. Poskušaj najti in pripeljati ladje, ki so nam jih odpeljali Italijani. S temi ladjami pripeljajte čimveč naših tovarštev, ki so bili internirani ali ujeti v Italiji. Vaša misija naj ne preseže značaja operativne akcije Staba obalnega poveljstva, ker za ta podvig je nimamo odobritve Vrhovnega staba. Toda čakati ne moremo več. Za izpolnitev te naloge vzemi našo najboljšo ladjo »Bakara«. S teboj bo šel ing. Armanda (šef tehničnega oddelka Staba obalnega poveljstva). Izberi ljudi, katere potrebuješ. Vem, da je to za častnjaka NOVI nenavadna in edinstvena naloga, vendar ti žal ne morem dosti pomagati z instrukcijami, ker o tem še sam nič ne

PRVA PARTIZANSKA MISIJA

DR. SERGIJE MARIČKO

vem. Slišal sem, da dobro obvladaš italijanščino in nekaj francoščine. Pojdi in znajdi se.«
OPERACIJA »BAKAR«
Naloga je bila resnično nenavadna in za partizana edinstvena. Toda ni bilo ne prostora ne časa za razpravljanje in filozofiranje. Škarpik, namestnik komandanta Ljubo Bradičič in jaz smo se takoj lotili dela in še isto noč pripravili načrt za akcijo. Ze tedaj je bilo treba rešiti nekatera vprašanja, ki so zadevala področje mednarodnega prava. Najprej vprašanje, kakšno zastavo izločiti na »Bakara? Naše enote v Duinašici so v tem času uporabljale hrvaško trobojko s peterokrako

zvezdo. Toda zdelo se nam je, da za akcijo v fužih vodah ne bi bilo dovolj izobesiti hrvaško zastavo. Brez daljšega razmišljanja smo se odločili za jugoslovansko zastavo s peterokrako zvezdo. S čisto mednarodnega pravnega gledišča ta zastava ni bila priznana in bi jo lahko smatrali za gusarsko. Toda kdo bi tedaj zabajal v takšne detajle?
Drugi problem je bila polnočnost. Ničte izmed nas ni bil dotlej v svojem življenju postavljen pred takšno nalogo. Po daljšem naprežanju, popravljanju in spreminjanju smo podpisali dokument, ki se je glasil dobesedno takole:
»Stab obalnega poveljstva; številka: službeno; 50. 9. 1943; Supetar Jugoslavija.

Poveljniku zavezniških oboroženih sil, BARL.
Po pooblastilu Staba IV. operativne cone narodnoosvobodilne vojske in partizanskih odredov Jugoslavije Vam s strani našega staba pošiljamo opolnomočenega dr. Sergeja Makidjo in ing. Adama Armando kot oficirja za zvezo.
Ta sta pooblaščenca, da navežeta stike z zavezniškimi oboroženimi silami in da soglasno rešujeta vsa vprašanja vojaških operacij, vprašanja emigrantov, repatriacij in preskrbe italijanske vojske, vrnitve naših internirancev, prenosa težkih ranjencev naše vojske, kakor tudi vprašanja vrnitve naših vojnih in trgovskih ladij ter plovnihih objektov, ki so jih odpeljali Italijani, razen tega pa vsa ostala vprašanja v zvezi s pomočjo naši vojski v smislu Zakona o najemu in posojilu na osnovi naših zavezniških odnosov.
Naprosimo gospoda komandanta, da pomaga naši mislji pri vseh vprašanjih, ki so zelo važna za našo narodnoosvobodilno vojsko.
Pozdravljamo Vas z borbenim pozdravom:
Smrt fašizmu — svoboda narodu!
Komandant Škorpik I. r.e.
Se teže je bilo ta dokument prevesti v angleščino. Z lastnimi moči nismo prišli daleč, zato smo skušali preko lokalnih oblasti najti nekoga, ki bi nam lahko pomagal. Mestno poveljstvo je našlo neko študentko, ki je znala nekaj angleščine, vendar je bil njen prevod tako slab, da ga je bilo treba kasneje docela spremeniti.

Obiskal nas je Dedek Mraz

Pionirji odreda Mirka Bračiča osnovne šole Frankolovo smo se že vse teden pripravljali za praznovanje novoletne jelke. Novoletne čestitke so romale iz razreda v razred in presenečenj ni bilo konca ne kraja. Razrede smo okrasili s snežinkami, risbami praviljnih oseb, z balončki itd.
Končno je napolnil težko pričakovani dan — 31. december, ko smo se vsi skupaj zbrali v svečano pripravljeni dvorani. Pestremu sporedu je sledila predhodnica dedka Mraza: snežinke so pristrčno izvedle svoj ples. Končno je prikorakal na oder sam dedek Mraz, obložen z boratimi darili. Presenečeni in veseli smo bili, saj je dedek Mraz obdaril z darovi podjetja Ingrad, ki ima patronat nad našo šolo, vsakega pionirja, pa tudi tovariše učitelje. Se posebno pa nas je razveselila obljuba, da bo podjetje naše najboljšje pionirje odpeljalo na dvodnevi izlet v svoj počitniški dom.
Po prireditvi so nas pogostili, novoletno ranjanje pa smo zaključili v razredih. Polni lepih spominov smo odšli domov, kjer so z nami delili veselje tudi naši starši.
Delovnemu kolektivu Ingrada se vsi pionirji, pa tudi tovariši učitelji pristrčno zahvaljujemo za lepo presenečenje.
Pionirji odreda Mirka Bračiča, osnovne šole Frankolovo

CELJSKA BOLNIŠNICA PRETESNA

Razširitev kirurgije

Letos je v načrtu razširitev kirurškega oddelka. Ta izgradnja je nujna, saj ima sedanji oddelek le dve šok sobi, ki pa sta slabo opremljeni in brez potrebnega komforta. Tako je predvidena izgradnja sob s 25 posteljami in z vsemi modernimi napravami. To bi bil prizidek sedanjemu oddelku, tako imenovani mirni šok operacijski blok za intenzivno nego bolnikov po operaciji. V njem bi spodnje prostore namenili zdravstvenim delavcem, kjer bi se le ti zadrževali v času dežurstva, kjer bi imeli na razpolago strokovno knjižnico idr.

Sedemletni program razvoja

Bolnišnica je že izdelala tudi sedemletni perspektivni program razvoja. V njem prihaja v poštev predvsem izgradnja kirurgije ter rekonstrukcija Gizele bolnišnice. Vse stare stavbe bodo porušili ter med drugim zgradili moderno petnadstropno stolpnico, v kateri je v prvem nadstropju predviden kirurški, v drugem nadstropju interni, v tretjem in četrtem otroški oddelek. V spodnjih prostorih bodo zgradili patološki obdukcijsko secirni oddelek. S tem v zvezi je predvidena izgradnja enotne toplarne, v kateri bi kurili z mazutom ter tako prihranili znatna denarna sredstva. Kakor napovedujejo urbanisti, bo k celjski bolnišnici priključena tudi Glazija, tu pa bi zgradili dom za onemogle in dom za invalidno mladino, uredili park in drugo. Tako bi ta kompleks zajel celotno socialno zdravstveno področje.

Reševanje kadrovskih vprašanj

V zvezi z modernizacijo in razširitvijo ustanove je neločljivo povezano tudi kadrovska vprašanja. Vtem ko trenutno ni čutili večjega pomanjkanja zdravnikov, in jih bo tudi v perspektivi bržkone dovolj, pa zlasti primanjkuje srednjih medicinskih delavcev. Ustanova ima trenutno 70 zdravnikov, v prihodnosti pa naj bi jih imela 100. Problem srednjega medicinskega kadra je bolnišnica doslej reševala s šolo za medicinske delavce. Ker pa bo kvalitativna reorganizacija zdrav-

stvene službe terjala vedno več kvalificiranega kadra, bo v perspektivi kazalo šolo še okrepiti, jo opremiti z ustreznimi kabineti, hkrati pa poskrbeti tudi za internat, ki naj bi bil izven območja ustanove.

S tem bi v veliki meri prispevali tudi k rešitvi perečega problema mladih ljudi, ki po končanem osemletnem šolanju pogosto ostajajo brez perspektive.

Statut - regulator notranjih odnosov

Kakor znano pripravljajo vse naše zdravstvene ustanove v sedanjem času svoje statute, in pri tem tudi celjska bolnišnica ne zaostaja. Osnovna značilnost tega akta bo predvsem v prehodu na večjo notranjo decentralizacijo. Zlasti velja poudariti, da se doslej družbena aktivizacija posameznikov v smislu upravljanja ni povsem obnesla. Vzroke za to je iskati v preveliki zaposlenosti zdravstvenih delavcev, pa delno tudi v tem, da praktično tudi ni bilo dosti odločati. V glavnem je te probleme opravljal uprava. Poslej naj bi bilo težišče dela na osrednjem upravnem odboru, medtem ko naj bi manjše zadeve vključno delitev dohodka, reševali posamezni oddelki sami. Takšna decentralizacija ima vsekakor prednosti, saj bo dejansko izključila ozko obravnavanje določenih vprašanj. Statut bo naposled zajel tudi reelekcijo vodilnih kadrov. Predvidena je ustanovitev komisije, ki bo v določenem časovnem obdobju pregledala, kako posameznik na vodilnem položaju opravlja svoj posel ter v skladu s tem ukrepala. Pri tem gre v prvi vrsti za strokovne vidike, pri čemer naj bi bili na vodilnih mestih vselej strokovno najboljši in najbolj prizadevni delavci.

Za boljšo obveščeno glasilo

Da bi bil z delom bolnišnice čim bolj seznanjen več kot tisoč članski kolektiv, je januarja izšla prva številka Glasila, ki bo izhajalo vsak mesec. Kakor je v uvodnih besedah ugotovil prim. dr. Kopač, ne gre za abstraktne razprave, marveč naj bi Glasilo prispevalo k medsebojnemu sporazumevanju in oblikovanju takšnega lika zdravstvenega delavca, ki bo sposoben upravljati ustanovo in zadovoljivo reševati naloge, ki jih zahteva družba.

PROBLEM V ŽARIŠČU

V TOREK POPOLDNE SMO IMELI V CELJSKI BOLNIŠNICI RAZGOVOR Z RAVNATELJEM PRIM. DR. IVANOM KOPACEM O NEKATERIH AKTUALNIH VPRAŠANJH, ZLASTI O PERSPEKTIVNEM PROGRAMU RAZVOJA TE OSREDNJE OKRAJNE ZDRAVSTVENE USTANOVE. POVZEMAMO POGLAVITNE UGOTOVITVE.

Sedanje kapacitete ne zadoščajo

Celjska bolnišnica, ki združuje vrsto organizacijskih enot oziroma oddelkov, sodi v vrsto tistih ustanov, ki po osvoboditvi niso zabeležile kakšnega večjega razvoja. Ta okoliščina je seveda povezana z določenimi razlogi, med katerimi so prav gotovo na prvem mestu materialna vprašanja.

Eden največjih problemov je trenutno problem tako imenovanih standardnih postelj. Vse organizacijske enote imajo skupaj 656 standardnih postelj, pri čemer pride od 6 do 7 bolnikov na eno posteljo. Standardna kapaciteta pa znaša le 150 postelj (pod standardno kapaciteto je razumeti ustrezen komfort, funkcionalne prostore idr.). To pomeni, da so oddelki natrpani z zasilnimi ležišči. Tako ima na primer kirurški oddelek 151 standardnih postelj, bolnikov pa je skoraj redno do 250. Razmere se sicer iz leta v leto izboljšujejo: kirurgija je v štirih letih pridobila 30 novih ležišč, ginekologija 34, okulistični oddelek 29 in otroški oddelek 3 ležišča. Standardna kapaciteta naj bi leta 1970 dosegla 292 postelj, to pa bi zadostovalo za potrebe zdravstva v Celju. V celjskem okraju namreč ponekod že formirajo zdravstvene centre, kot na primer v Trbovljah, ki bodo gotovo razbremenili celjsko bolnišnico.

Prizor iz enega izmed otroških oddelkov v celjski bolnišnici

Cankarjev Jernej ni živel samo v Cankarjevi dobi. Tu in tam je kakšnega Jerneja najti tudi še v današnjih dneh. Seveda v drugačnih razmerah; nekoliko bolj osvečenega, rekli bi celo, potrpežljivejšega.

Tak Jernej je recimo Jernej Petrač. Krajši po stažu in načinu jernejevanja je Petrač opravljal komaj deset let blagajniške posle pri nekem društvu. Opravljal jih je vestno in natančno. Kadar so ga kam poslali, si ni pisal ne kilometrine (ker pač ni imel avta)

Jernej Petrač

(Kozerija)

ne potnih stroškov ne dneonic. Zapravljal je svoj lastni denar, zaslužen z vestnostjo in marljivostjo, z delom. In ni mu bilo žal. Zaveš, da dela in da je sadove njegovega dela mogoče celo videti in otipati, je odtehtala vse materialne žrtve, položene na oltar idealizma in naonost. Da. Kajti po desetih letih se je nekako osvestil. Pravzaprav so ga osvestili drugi. Ne sicer tako, da bi mu bil kdorkoli karkoli rekel, marveč drugače, prefinjeno: »Veš, Petrač, nisi nam več potreben; v letih si, in čeprav nimamo pravega razloga, da bi te odsvolili, (in ne pravega možatega poguma, da bi ti to povedali), vendarle pojdi. In bog s teboj!«

Besede je nadomestila revizijska komisija, ki naj bi pregledala poslovanje in skušala ugotoviti morda celo to, da se je Jernej Petrač, ki je hodil po terenu za svoj denar, na kak način okoriščal! Pa ni našla nič takega. Vendarle še nismo prišli tako daleč, da bi se lahko za reševanje takšnih zadev posluževali skrajne drznosti in ugotovili napake tam, kjer jih ni!

Jernej Petrač je bil malce pobit, ker je imel svojo poštenost na dlani in ker si v desetih letih požrtvovalnega dela ni zaslužil enega samega »hvala«, a je namesto tega požel zdaj nezaupanje, ki si ga ni znal prav razložiti. Ni namreč vedel, da je to metoda, neke orste višja metoda odstranjevanja človeka z mesta, na katerem je zapravil vse svoje sile. Ko se je tega zavedel, mu je bilo seveda žal za svoj lastni zapravljani denar, a tudi prepozno, da bi ga izterjal. Človek mora biti pameten in razumen pravočasno. dhr

ŠE JE ČAS...

da se naročite na Celjski tednik in se s tem uvrstite v naš nagradni razpis. Vsi naročniki našega lista bodo namreč sodelovali na velikem nagradnem žrebanju, ki bo v prvi polovici marca 1964. leta.

Posebna komisija iz vrst naročnikov bo takrat potegnila srečne dobitnike. Razdelili bomo veliko število bogatih praktičnih nagrad. Doslej so prispevali naslednji delovni kolektivi:

Podjetje »Avto Celje« Celje
Podjetje »Volna« Laško

Casopisno podjetje
»Celjski tisk«, Celje
»Celjski tednik«, Celje

Jože Horvat-Jaki, Nazarje
Turistična agencija
»Izletnik«, Celje

Podjetje »Avtobusni promet«, Celje
»Pivovarna« Laško

»Elektromercator« Celje

»Steklarna« Rogaška Slatina
Usnjarski kombinat
»Konus«, Slov. Konjice
Tovarna usnja Šoštanj
Tovarna volnenih odevi
Škofja vas
Tekstilna tovarna Prebold

Podjetje »Bor« Laško
Podjetje »Juteks« Zalec

Keramična industrija Liboje

Trgovsko podjetje
»Izbira« Laško

moped

kamgarn blago za moško obleko, blago za smučarske hlače in blago za moški suknjič
50.000 dinarjev — denarna nagrada

50 brezplačnih naročnikov za list za 1964. leto

10 originalnih jedkanic
dvodnevni izlet v Trst in Benetke, dvodnevni izlet preko Karlovca, v Plitvice, Crikvenico, Reko in Postojno, dvodnevni izlet v Kranj, Kranjsko goru, na Vršič, dolino Trente in v Gorico.

enodnevni izlet v neznanu za 15 naših naročnikov
3 zaboje piva (Zlatorog, jubilejni)

2 zaboja piva (Golding)
električni brivski aparat, električni likalnik
kristalna vaza
usnjen jopič

usnjena aktovka
volnena odeja

flanela za moško pižamo in flanela za dve spalni srajci
likalna miza in olimpijski šah
blago za delovno obleko in pet jutlnih vreč

servis za črno kavo in cvetlična vaza
5000 dinarjev — denarna nagrada

Pri žrebanju bomo upoštevali vse stare in nove naročnike, ki se še bodo naročili na naš tednik.

Edini pogoj za udeležbo v tem velikem nagradnem žrebanju bo, da bodo naročniki poravnali tudi polletno naročnino.

Pravico do nagradnega žrebanja bodo pridobili tudi vsi zbiratelji novih naročnikov, ki bodo zbrali najmanj 30 naročnikov.

Se je čas, da se vključite v naš nagradni razpis. Če še niste naročnik našega lista, ima naročilnico za vas vaš pismonoša, lahko pa jo tudi izrežete iz lista in odpošljete ali pa nam pišete na naslov: »Celjski tednik«, Celje, p. p. 152.

NAMESTO NEKROLOGA — NAMESTO NEKROLOGA — NAMESTO NEKROLOGA — NAMESTO NEKROLOGA — NAMESTO NEKROLOGA — NAMESTO NEKROLOGA —

Iz Meškovih celjskih spominov

Umrli najstarejši slovenski književnik Ksaver Meško marsikje v svojih spominih omenja Celje. Pri tem priznava, kako mu je Celje pri srcu že odtlej, ko je v njem preživel najlepši del svoje mladosti kot dijak višje gimnazije. Se pozneje se je vračal v Celje, tako zlasti kot begunc s Koroške po prvi svetovni vojni. Naslednje odlomke navajamo iz IV. knjige njegovega izbranega dela 1959.

Ptuj in Celje, dve davni in slavni mesti. Mesti moje mlade ljubezni. Prva ljubezen pa ne zarjavi, pravijo.

V Ptujju je bila v tistih časih samo nižja gimnazija. Po četrtem letu smo morali na kak drug zavod.

Zemljepisje in zgodovina je tedaj poučeval ravnatelj Hans Tschanel, Tirolec, hud Nemec, a izvrsten učitelj. Poznal je mnogo sveta in nam je zelo dovtetno in živo opisoval

vse kraje, vsa mesta. Ko je prišlo na vrsto Celje, je začel: »Celje ob Savinji, mesto z najlepšo lego v vsej Avstriji«. Kakor razodetje, kakor klic usode so mi bile te besede. Takoj sem si rekel: »V Celje pojdem v višjo gimnazijo.«

Še danes sem vesel, da sem sledil tistem usodnemu klicu in navdihu. Saj so bila tista štiri leta v Celju od 1890 do 1894 med najlepšimi v mojem življenju. Okolica Celja,

razvaline gradu, zgodovina mesta in celjskih grofov, mesto samo, šola in profesorji, tudi sošolci, vse je delovalo name, me nekako kar sililo na pot, ki sem jo hodil v življenju, na pot pisateljevanja.

Gimnazija sama, nizko, staro poslopje, me na prvi pogled ni navdušila. Tembolj me je zajela notranjost, življenje v šoli. Silno živahno. In profesorji. Vsi res kavalirji, gentlemani. Seveda so bili za nas polbogovi; razdalja med njimi in nami je bila skoraj neprémstljiva. Da bi mogli govoriti z njimi zaupno in domače, kakor govorijo dijaki s profesorji v sedanjih časih, je bilo nemogoče. Večinoma so bili Nemci. Slovencev je bilo samo pet. Ravnatelj je bil tedaj Peter Končnik, Slovenec iz Viča pri Dravogradu doma, a se je čutil Nemca. Sloven-

ski listi so ga večkrat napadali. Večina dijakov na zavodu in tudi v našem razredu nas je bila Slovencev.

Skupaj smo stanovali štiri, ki smo prišli iz nižje gimnazije v Ptujju v Celje. Po nekaj mesecih bledenja iz stanovanja v stanovanje, ker smo bili v mestu tuji, smo srečno prijadrili v skupen pristan v Kovaški (danes Gubčevi in Lilekovi, op. ur.) ulici.

Sobica je bila majhna, zaduhla, v pritličju, tik za hotelom »Pri levu«. Za dva koraka umazanega prostora, napolnjenega z raznimi hotelskimi odpadki, se je razprostiralo med našo hišo in hotelom.

Sonce ni posijalo v sobo vse leto; pač pa so bohotno rasle koprive pred našo sobico in radovedno silile gor do okna. Jedli smo samo enkrat na dan, navadno še tedaj sla-

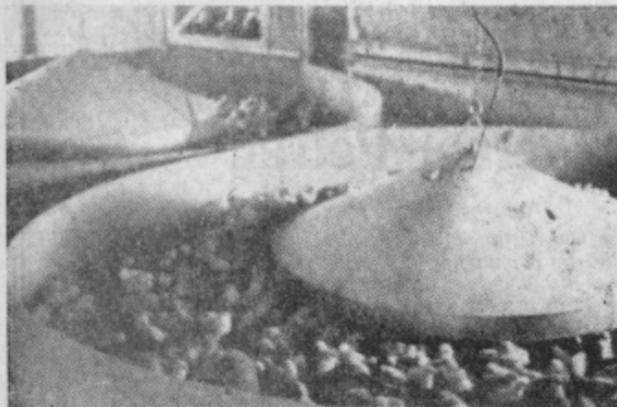
bo. Zato pa smo se smeli zvečer brezplačno naslajati ob petju raznih potujočih pevcev in pevki. Videli jih sicer nismo, a slišali smo jih iz velike hotelske dvorane; navrh še bučni smeh občinstva, navdušenje, ploskanje. Sicer zelo prijetna zabava — le za prazne želodce bolj dvomljiv užitek.

Vsi štiri smo bili prepričani, da smo pesniki in pisatelji in da nam je od prijaznih rojenic prisojena slavna prihodnost.

Kaj čudo, če smo takoj drugi mesec skupnega bivanja ustanovili literarni klub! Slovesen dan je bil. Še sonca tisti dan v mračni sobici nismo pogrešali; saj je bilo v mislih tako svetlo in sončno. Tudi mraz nismo čutili, dasi v sobi ni bilo peči; zakaj v srehi je bil najtoplejši dan. Klub smo krstili za »Lipico«. (Konec prihodnjic)

DOVOLITE
DA SE
PREDSTAVIM

: PLOČEVINASTA KOKLJA

Ste ljubitelji piščancev? Bržčas pečenih! No, vem da ugibate, kakšno zvezo imam s piščanci. Dovolite torej, da se predstavim.

Sem koklja s premerom 1,5 metra in kapaciteto 500 do 600 piščancev; moja teža je nekam velika: 33 kg, a sem pri hranj skromna: za-

dostuje mi ena jeklenka butan-propan plina za eno vzrejno dobo. Imam solidne mačehovske odnose do umetno valenih piščancev.

Sedaj se poznamo in v mojih nedrjih tudi vi prepoznate nešteto drobnih glav, ki radovedno kukajo izpod mojega toplega okrilja v svet.

Anekdote

Slavni pesnik Thomas Moore se je rodil v zelo skromnih razmerah, vendar se svojega rojstva ni nikoli sramoval. Ko ga je v klubu plemenitaš vprašal, če je bil njegov oče res samo trgovec, je Moore pritrdil. Lord se je namrdil:

»Le zakaj niste tudi vi postali trgovec?«

Pesnik se je nasmehnil: »Oprostite, mylord, ali je bil vaš oče res dobro vzgojen gentleman?«

»Seveda!« je pritrdil lord. »No, in zakaj niste tudi vi to postali?«

Pesnik in kritik Anton Gustav Matoš je rad zastavljal znanec nenavadne uganke. Vzemimo tole:

— V eno luknjo vstopiš, na dveh izstopiš; ko pa misliš, da si že izstopil, se šele znajdeš notri. Kaj je to?

Nihče ni vedel odgovoriti.

— Hlače vendar! —

Matoša je srečal star mož in mu potožil:

— Eh, prijatelj, kaj naj storim? Zadnje čase mi je opešal spomin?

— Posodi mi tisočaka, se podviza Matoš.

Pesnik Tin Ujevič je nedavno plačeval najemnino. Gospodinja mu je zagrozila, da ga ne bo pustila iz stanovanja, dokler ne bo plačal zaostale najemnine. Tin pa je mirno rekel:

— Vidite, gospa, tako dolga prijateljstva so tudi meni všeč.

Vsak teden ena

— Bil sem s fanti na majhni zabavi! —

Zaščito imam v svojem rojstnem podjetju: Agroservis Sempeter v Savinjski dolini. Tamkaj mi tudi hranijo zlato medaljo, ki sem jo prejela na novosadskem velesejmu pred štirimi leti. Ni napak, če sem se znašla na zanimivi strani kot domača zanimivost, kajne?

ANGINA PECTORIS IN SPOL

Skupina ameriških zdravnikov je pod vodstvom dr. Hycedena 20 let pregledovala prebivalce nekega manjšega mesta v starosti od 30 do 60 let. Namen teh dolgotrajnih pregledov je bil, da bi ugotovili, kako pogosto in zakaj pride do skleroze srčnih arterij. Skleroza teh arterij je, kakor je znano, vzrok za nastanek angine pectoris in srčnega infarkta.

Skupina zdravnikov je ugotovila, da za angino pectoris pogosteje obolevajo osebe, ki imajo zvišan krvni pritisk in povečano količino kolesterina v krvi. Zenske stare 45 let desetkrat redkeje obolijo za to boleznijo kakor moški istih let. Ta razlika, menijo, je pogojena z ženskimi spolnimi hormoni, ker po klimakteriju ženske spet pogosteje obolijo za angino pectoris. In še to: strastni kadilci trikrat bolj obolijo za srčnim infarktom kakor nekadilci; prav tako je srčni infarkt dva in pol krat pogostejši pri ljudeh z zmanjšano vitalno kapaciteto pljuč.

MAČKA ROBOT

Studenti v sovjetskem mestu Stavropolu so izdelali kibernetično mačko. To je pravzaprav prva mačka robot. Obnaša se kakor prava mačka, čeprav ne v vsem. Išče namreč svojo hrano, a ko jo najde, od zadovoljstva prede. Če se ji kdo približa z roko, mijavka in ga hoče opraskati. Zaenkrat le miši še ne lovi.

Moped bo morda vaš

ZATO NE ODLAŠAJTE Z NAROČILOM

ALI STE SE ŽE NAROČILI NA CELJSKI-TEDNIK?

Če se še niste, je prav zdaj, po novem letu najprimernejši čas, da naročite najcenejši in najbolj bran tednik v celjskem okraju.

S tem boste vsak teden sproti seznanjeni z najaktualnejšimi domačimi dogodki in vestmi, hkrati pa boste sodelovali v velikem nagradnem žrebanju številnih praktičnih nagrad v vrednosti preko pol milijona dinarjev.

Zato ne odlašajte več z naročilom. Izkoristite to ugodno priliko, saj boste morda prav vi srečni dobitnik mopeda ali ene izmed številnih drugih praktičnih nagrad.

V ZRCALU ČASA

Isabela išče moža

Pravljice o princeskah so ponavadi take, da vedno dobijo najlepšega, najbogatejšega in najpametnejšega princa za moža. Dandanes je na svetu že zelo malo princes, mislimo tistih resničnih, pa še te nimajo vse toliko

sreče kot princeske v pravljicah. Čudno kaj? Človek bi si mislil, da jim bo sreča naklonjena kot nekoč, ko se jih je drenjalo po svetovnih dvorih in palačah. Vzrok za to je menda ta, da tudi princev ni za vsakim vogalom. Prin-

ceske se pa vendar morajo poročiti s princji.

Take težave ima tudi francoska princesa Isabela de Orleans. Naj se še tako ozira, velike izbire nima več. Še nedavno samski Juan Carlos španski je že šel za moža grški Sofiji.

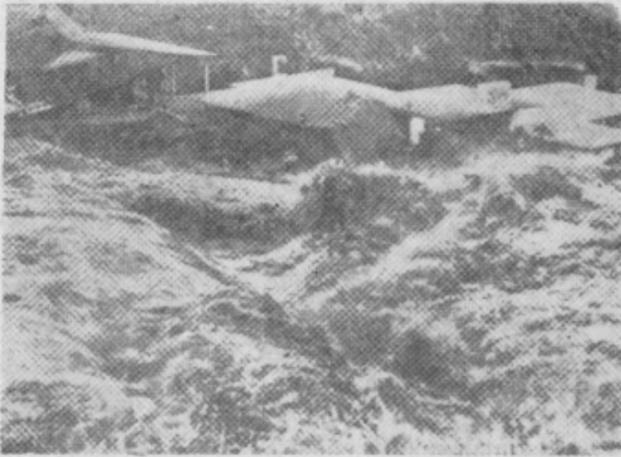
Ostala sta še samo bolgarski ex kralj Simeon in pa angleški vojvoda Kentski. Na gornji sliki jo vidimo trikrat v poročnem sprevedu. Prvič s španskim Carlosom, drugič z belgijskim princem Albertom (tudi že poročen) in na tretji skliki z liechtensteinskim princem Heinrichom. V nobenem izmed teh primerov ni plesala za svoj, temveč za poročne praznike drugih kronanih glav. Navsezadnje Isabella ni tako napačna, to vidimo že na sliki, je vrh tega še preprosta in navdušena športnica. Nič ne bo pomagalo. Morala si bo vzeti ženina brez plave krvi, če noče ostati stara teta.

SPET ZRUŠEN JEZ

Svet se še ni oddahnil od grozovite nesreče v Italiji, kjer je umetno jezero preplavilo mesto in več velikih vasi, pa že zvezo, da se je v ZDA zgodilo nekaj podobne-

skratka vse kar se je našlo na njeni rušilni poti.

Skoda, ki jo je vodna stihija povzročila, presega 9 milijard dinarjev, brez škode pri poškodovanem je-

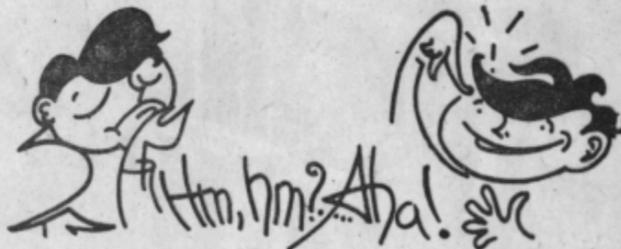

PRI 102 LETIH 72 POTOMCEV

Makica Vuković iz Danilovgrada v Crni gori je letos dopolnila 102 leti starosti. Poleg let si je v svojem življenju nabrala obilo spominov, predvsem pa potomcev, ki jih ima 72, medtem ko je 11 potomcev preživela.

14 MILIJONOV ZA OMARO

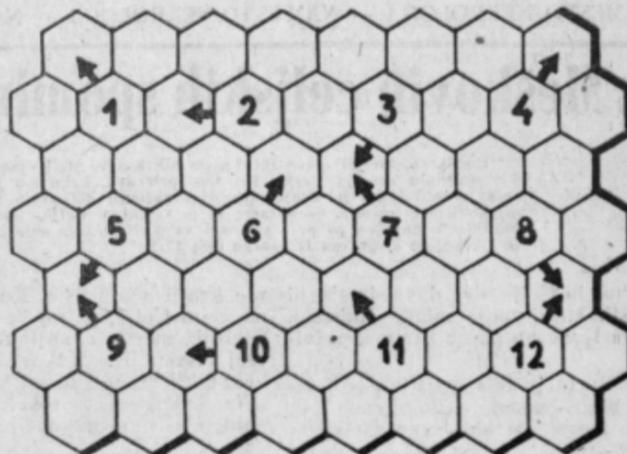
V Varaždinu imajo v muzeju omaro, ki je vsa obložena s slonovo kostjo in obita z zlatom. Po cenitvi strokovnjakov je omara vredna 14 okroglih milijonov, torej toliko kot lepa hiša z vso opremo in še z avtom v garaži povrhu.

REŠITEV KRIŽANKE IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

VODORAVNO: Steinbeck, term, ha, Ariel, Rim, takt, tace, or, krm, rok, ameba, ras, Temida, NT, etat, Mata, nit, radar, ej, kabadan, ris, briga, jug, Tao, pagat, tete in Jakobinec.

Satovnica »Čebela«

BESEDE SE ZACENJAJO V POLJU; TEČEJO V SMERI KAZALCA NA URJI ter pomenijo: 1. koristna živalca, 2. čebela, 3. zdrava in krepljena pijača, 4. po-

slastica, 5. zavoj, 6. plaz, 7. kraljica čebel, 8. lončki, 9. vez, spoj, 10. sušilo, 11. hud vihar, 12. iglavc.

NEVAREN ŠPORT

»dričarji« dosežejo hitrost prostega pada. Tik pred pristankom s posebno zaviralno napravo zmanjšajo hitrost. To pa se lahko tudi ponesreči, če »dričar« že prej zaradi hitrosti ne pade v nezavest.

Sicer pa naše tri slike prikazujejo potek tega nevarnega športa, ki zaenkrat še ne bo uvrščen v olimpijske discipline.

Premeteni menih

IN DOLGI POLICIJSKI NOSOVI

Hetjana Damaloka morda niti ni bil budistični menih, za kar se je predstavljal in kakor je pisalo v njegovem potnem listu, s katerim je pred časom z avionom priletel v Berlin. Z istim potnim listom jo je namreč pred dnevi zopet popihal, toda še prej si je privoščil pošteno burko. Zdaj ga pri njegovih 63 letih išče Interpol. Ko je Damaloka prišel v Zapadni Berlin, se je nastanil v tamkajšnjem edinem budističnem samostanu v Evropi. Bil je navidez spodoben menih. Toda nenadoma so odkrili, da je živel dvojnjo življenje — meniško in sladko. Policija ga je hotela prijeti in je zato odšla v samostan. Menih

se je obnašal skrajno žaljivo. Vseeno so ga odpeljali. Čeprav je nemščino dobro obvladal, ni hotel govoriti, pač pa je zahteval tolmača. Razen tega je zahteval, da mu prinesejo posteljni oložek, ker lahko govori le v ležečem položaju. Policija mu je ustregla. Luč, je ukazal, mora biti zatemnjena, da bo bolj mistično. Tudi to so mu izpolnili. In tako je menih enostavno zaspal. Nestrpní policajci so ga grobo zbudili. Tedaj je menih zahteval, da mu prinesejo obilen obrok, ker ne more grešiti, da bi jedel tedaj, kadar ni za to čas. Tudi to so mu ustregli. Ko se je najedel, je rekel, naj ga odpeljejo v samostan, ker mora tam opraviti neke nujne zadeve. Strpali so ga v avtomobil in ga odpeljali. Sel je v neki prostor, kjer naj bi opravil svoj obred.

Policisti so čakali pol ure, uro, dve uri. Tedaj jim je bilo vsega dovolj — stopili so v tisti prostor, toda meniha nikjer. Skočil je namreč skozi okno in jim pred nosom pobegnil.

V Avstraliji so se mladeniči lotili nevarnega športa. Po vrvi se dričajo z nad 100 metrov visoke skale čez reko na nasprotni breg. Vrv visi skoraj navpično in spusti je prava igra s smrtjo, saj